

OLAT NIEUWS

CLUBBLAD VAN WSV OLAT • JAARGANG 36 • NUMMER 2 • FEBRUARI 2010

Ons jongste lid

Pijlen weg, wat nu?

Witte kerst in Banneux

Capital Ring Walk om Londen

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967 te
Sint-Oedenrode
Lid van KNBLO-NL wandelsport-
organisatie Nederland
Aangesloten bij: KNAU en
NFV (IVV)

ADRESSTICKER

*Zelden zal er zoveel
sneeuw en ijs in een OLAT
Nieuws gestaan hebben
als in dit nummer. Van
Grenzeloze Tocht tot
Wintelre en Moergestel:
overal was het wit. Echte
wintersfeer dus!*

REDACTIE OLAT NIEUWS

Vormgeving & coördinatie: Mirjam Kies
Wil Jacobs, Rinda Scheltens, Maria Stortelder,
Mirjam Kies en Ad van Asten (teksten)
Noud Wijn (fotografie)
Jo Lepoutre (archivering)
Joop Wesseling (bestuursafgevaardigde)

IN DIT NUMMER:

INLEVEREN KOPIJ

t/m 3e zondag van de maand
Scheidingsstraat 50, 5615 KN Eindhoven
olatnieuws@onsneteindhoven.nl
info redactie algemeen: 040 2550 342

ADVERTENTIES

Ad van Asten, a.asten1@chello.nl

WEBSITE

Angélique van Deursen (webmaster)
website@olat.nl
Ad van Asten (coördinatie & PR)
a.asten1@chello.nl of 0499 47 37 67

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet vd Bersselaar-Dreesen
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
De Regent 286, 5611 HW Eindhoven
040 252 4404 of jet.dreesen@gmail.com

VERZENDING

Mariet & Mart Douven, Tjeu van de Kerkhof
Jos van den Bersselaar (coördinatie)
j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

Druk

Ton Niëns, Weert

Wandelen op Dinsdag; Rooise wandelingen; Clubreizen; Winterseries	2-3
Samenstelling bestuur en commissies OLAT	4
Bij Joop aan tafel <i>opgetekend door Ad van Asten</i>	5
Onze jarigen; Ledenadministratie <i>Jet van den Bersselaar</i>	6
Ons jongste lid: Fleur Hamelink <i>Mirjam Kies</i>	6
Van de bestuurstafel <i>Ad van Asten</i>	7
Impressies uit Moergestel <i>Noud Wijn en Frans van den Boom</i>	8-9
Lopen zonder pijn? Dat gaat niet lang goed... <i>Mirjam Kies</i>	9
Grenzeloze Tocht zwaar door sneeuwresten <i>Ad van Asten</i>	10-11
Prikbord: tarieven Ganzenheuvel en ander nieuws <i>Mirjam Kies</i>	12-13
LPS: clubkampioenschap en informatie W/P-wandelen Tilburg	13
LPS: agenda, uitslagen & nieuws <i>Hans de Vries</i>	14-15
Veel sneeuwpret in Wintelre <i>Mirjam Kies</i>	15
Pelgrimage in een sneeuwstorm <i>Rinda Scheltens</i>	16-17
Inwandelen van het nieuwe jaar <i>Paul Koks</i>	17
De Camino, van St.-Jean-Pied-de-Port tot Leon (4/slot) <i>Peter van de Ven</i>	18-20
Jaarvergadering: nieuwkomers OLAT-bestuur <i>Ingrid Tromp en Antoinet Gooren</i>	21
WoD op glad ijs: een foto-impressie <i>Winnifred van den Boom</i>	22
De Capital Ring Walk: in drie dagen rond Londen <i>Piet Jansens</i>	23-28

*De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort. Opinies hoeven niet de mening van het OLAT-bestuur te vertolken. Bezoek ook onze website: www.olat.nl
Het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT Nieuws aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid voor de inhoud van de gepubliceerde advertenties in het clubblad van wandelsportvereniging OLAT.*

VOORUITBLIK WINTERSERIETOCHT VALKENSWAARD

Door Dommeldal en Malpie naar de Achelse Kluis en natuurgebied Plateaux/Hageven

Onze volgende winterserietocht is een aaneenschakeling van 'toppers' en café-zaal De Dommelstroom is hiervoor op zondag 21 februari een uitstekende uitvalsbasis. Van daaruit loop je zo het mooie beekdal in dat een deel van de dag het decor zal zijn van de wandeling.

Na het oversteken van de Luikerweg doemt al snel de Venbergse watermolen op, waarachter het uitgestrekte natuurgebied de Malpie lokt met zijn vennen, heide en bossen. De 10 km buigt hier af naar de wagenrust (met toilet) aan de rand van de Kempervennen. Door het eeuwenoude cultuurlandschap van de Malpiebeemden – nu in bezit van Natuurmonumenten – trekken de overige afstanden verder stroomopwaarts langs de Dommel; daar staat hun eerste wagenrust klaar (eveneens met toilet).

Even later volgen weer wat splitsingen: de 15 km keert terug via de Malpiebergsche Heide, de 20 km gaat op weg naar Borkel, terwijl de 30 en 40 km via het Opperbos koers zetten naar de Achelse Kluis, in het mooi herstelde beekdal van de Tongelreep (of Warmbeek zoals de Belgen zeggen).

Na de caférust bij de monniken kunnen zij er weer even tegen en dat moet ook, want er liggen nog heel wat mooie kilometers te wachten. Nog net op Belgisch grondgebied splitsen zich hun wegen; de 30 km keert terug via de Schaftse Heide, haakt in Schaft aan bij de 20 km en vindt in Borkel de tweede caférust.

De 40 km vertoeft nog wat langer bij de zuiderburen en zakt via de Buitenheide af naar natuurgebied Hageven. Na de grensoversteek bereiken zij de aloude vloeiveiden van de Pelterheggen – waar de sluisjes en kanaaltjes sinds kort weer in hun functie zijn hersteld en allerlei verdwenen flora & fauna is teruggekeerd – en daarmee tevens de tweede wagenrust. Door de Plateaux, het Nederlandse deel van het grensoverschrijdende natuurreservaat, keren de wandelaars terug in het Dommeldal.

Na het zo rijk met monumenten bedeelde boerengehuchtje Achterste Brug (ooit een knooppunt van handelswegen) duurt het niet lang meer voor ook de 40 km kan aanschuiven op de caférust in Borkel. Op de terugweg naar Dommelen doen alle afstanden de wagenrust bij de Kempervennen aan. Het allerlaatste stukje gaat dwars door het buitengebied.

Alle praktische informatie over deze tocht staat op pagina 3.

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het startcafé – meestal ergens in Oost-Brabant of het aangrenzende deel van Limburg – is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond lunchtijd eten we ons meegebrachte lunchpakketje onderweg in de natuur op. Meestal doen we daarna het rustcafé aan. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt.

Wie zin heeft om mee te doen, hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Aan- of afmelden hoeft niet. Deelname is voor eigen risico. Behalve de gebruikte consumpties zijn er geen kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Bij deze wandelingen mogen de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze.

Informatie:

Piet van der Zande	040 - 2263198	pvdzande@zonnet.nl
Mieke van Boxtel	0411 - 622188	acvanboxtel@home.nl
Kees van Iersel	0411 - 621706	kees.van.iersel@home.nl
Truus Kusters	0478 - 541276	h.h.kusters@home.nl

AGENDA

Datum	Route	Startpunt
09 feb	Daatjes Hoeveroute	Daatjes Hoeve, 0495-697319 Heugterbroekdijk 34, 6031 LE Nederweert
23 feb	Gr. & Kl. Beerzeroute	Café De Zwaan, 013-5141266 Hoogdijk 32, 5091 CH Middelbeers
09 mrt	De Utrecht in Brabant	Café- zaal Dorpzicht, 013-5091209 Dorpsplein 2, 5094 GJ Lage Mierde
23 mrt	Overloonse duinen	Museumzicht, 0478-649029 Museumpark 5a, 5825 AM Overloon
06 apr	Lente in Wijboschbroek	Schaapskooi 't Skupke, 073-5496912 Martemanshurk 12, 5482 WP Schijndel
20 apr	de Bossche Broek	Rest. Paleis Den Bosch, 073-6233300 L. da Vinciplein 6-8, 5223 DR Den Bosch

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt er in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van ca. 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
't Riethof	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode
Vresselse Hut	Vresselseweg 33, Nijnsel

AGENDA

Datum	Startpunt
09 feb	De Beckart
16 feb	Boskant
23 feb	Oud Rooy
02 mrt	Den Toel
09 mrt	De Beckart
16 mrt	Riethof
23 mrt	Oud Rooy
30 mrt	Vresselse Hut
06 apr	Den Toel
13 apr	De Beckart

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 15 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Betsie van Mil	0413 - 475454
Marinus van Roosmalen	0413 - 475467

CLUBREIZEN 2010

Het 'eigen reisbureau' van OLAT organiseert al vele jaren achtereen clubreizen naar de de mooiste wandelroutes door de Ardennen of de Eifel. Deelnemers worden vanaf diverse opstapplaatsen per bus vervoerd.

Bij de dagtochten is verzorging (soep) inbegrepen; bij de weekendreis ook het verblijf (meestal in jeugdherberg). Wel dient men zelf te zorgen voor voldoende eten en drinken onderweg. In de dorpjes op de route is niet altijd iets te krijgen.

Behalve bij het weekend is er altijd keuze tussen twee afstanden (op de dag zelf eventueel nog te wijzigen). Men wandelt op eigen gelegenheid, aan de hand van markering en routebeschrijving. De reisleiding is in geval van nood op te roepen.

PROGRAMMA 2010

27 maart	GR 5	Kanne-Dalhem	26 of 21 km
24 april	GR 56	Longfay-Krinkelt	27 of 18 km
26 juni	GR 5	Dalhem-Nessonvaux	26 of 19 km
21 aug	RB 14	Lorcé-Lorcé	25 of 19 km
25/26 sept	GR 5	za: Wahlhausen-JHB Vianden	16 km
	GR 5	zo: Trois-Frontières-Wahlhausen	22 km
<i>Inschrijven voor deze weekendreis kan t/m 31 mei</i>			
<i>Weekend gaat alleen door bij voldoende deelname</i>			
23 okt	GR 57	Angleur-Sart (Polseur)	27 of 19 km

Inschrijfgeld:	Leden	Niet-leden
dagtochten	€ 23,00	€ 27,00
weekend	€ 62,00	€ 72,00

De prijzen zijn onder voorbehoud

Inschrijven: Minimaal 1 maand van tevoren, met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats en afstand. Geld overmaken naar **giro 706801**, ten name van w.s.v. OLAT in Weert.

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is in de bus. U kunt van woensdag- tot vrijdagavond voor vertrek informeren of dit het geval is.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen vóór de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht, of (na aftrek van € 1,10 administratiekosten) worden teruggestort.

Opstapplaatsen:	Tijden:
Sint-Oedenrode	07:00 uur
Eindhoven (NS/Fuutlaan)	07:35 uur
Weert (AC-restaurant A2)	08:10 uur

Bij voldoende deelname ook in Son (carpoolplaats A2), Leende, Keldonk en Helmond.

Zorg voor een geldig grensdocument!
Voor (uitsluitend) bagage en kostbaarheden is een excursie-verzekering afgesloten.

Info & inschrijven: Toon van Wordragen
Juliana van Stolbergstraat 10,
6006 ZM Weert
0495 - 537775
toon.van.wordragen@hetnet.nl

WINTERSERIES

De winterserietochten van OLAT gaan altijd zoveel mogelijk over onverharde paden en stille weggetjes. De routes zijn duidelijk uitgepijld en daarnaast krijgt u een routebeschrijving mee waarvan de nummers corresponderen met die op de pijlen. Nordic Walkers zijn welkom op alle afstanden.

Startbureau vanaf 07.15 uur geopend voor koffie
vanaf 07.30 uur inschrijven
om 17.00 uur gesloten

Afstanden	Starttijden
30-40 km	08.00-09.00 uur
10-15-20 km	08.00-12.30 uur
60 km	07.00-07.30 uur (alleen in maart)

Inschrijfgeld:	10 km	€ 2,50
	15 km	€ 3,00
	20 km	€ 3,50
	30 km	€ 4,00
	40 km	€ 4,00

Bij het inschrijfgeld is de verzorging op de wagenrusten (brood, koffie, thee, bouillon, etc.) inbegrepen.

Korting OLAT-leden € 2,00 op vertoon lidmaatschapskaart.
Korting Bondsleden € 0,50 op vertoon lidmaatschapskaart.
Voor elke startplaats krijgt u een sticker voor uw wandelboekje.
Herinneringen zijn te koop in het startbureau.

Informatie: 073 5033322
winter@olat.nl

AGENDA

Zondag 21 februari 2010 **Valkenswaard**
Café De Dommelstroom
Bergstraat 32, 5551 AX Valkenswaard

Zondag 21 maart **Wanroy**
Camping de Bergen
Campinglaan 1, 5446 PW Wanroy

HET BESTUUR VAN OLAT

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Boetje Huliselan (bestuursafgevaardigde en voorz.), Piet van der Ree (secr.), Henk Plasman (lid), Paul Canters (lid), Pierre Emans (asp. lid), Hans de Vries (wedstrijdsecr.), 06-20133971, havries@capgemini.com Stationsweg 136, 5611 BZ Eindhoven

Winterserie

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (parkoersen), Fonny van Buul (startbureau), Piet van Buul, 06-29378256 en Willem Schoonhen, 06-48783069 (verzorging)

Clubreizen

Toon van Wordragen (coördinator)
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495-537775; toon.van.wordragen@gmail.com
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Boumans

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen (secretariaat), 040-2552742,
Diephuisstraat 24, 5652 PA Eindhoven,
kwdagen@dielesen.demon.nl
Joop Wesseling (voorz), Hein Lenders, Ad Verbakel,
Jos vd Bersselaar, Toon van Wordragen

Wandelen op Dinsdag

Piet van de Zande (coördinator), 040-2263198
Mieke van Boxtel, 0411-622188
Kees van Iersel, 0411-621706
Truus Kusters, 0478-541276
Kees van Vessem (bestuursafgevaardigde)

Rooise Wandelingen

Betsie van Mil, 0413-475454
Marinus van Roosmalen, 0413-475467

Rooise Avondvierdaagse

Betsie van Mil, 0413-475454
Marinus van Roosmalen, 0413-475467

Wandelwegen

Jan van Berkel (Airbornepad)
Bert van Rooij (H. Hendrikpad)
Theo Beelen (Graaf van Hornepad)
Ad Verbakel (Peellandpad)
Joop Wesseling (algehele coördinatie)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
Voordrachten jaarlijks vóór 15 sept. indienen

OVERIG

Boetiek & verkoop wandelgidsen

Hetty van Wijk-Verberne, 040-2812060
Janet van Gennip, 040-2415802

OLAT-verzorging

Piet van Buul (coördinator), 06-29378256
Willem Schoonhen, 06-48783069

Overnachting Vierdaagse

Hein Lenders, 06-12074473; giro 2608214

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Voorzitter
Joop Wesseling

De Turfkamp 6
5258 EN Berlicum
073 503 33 22
joopwesseling@hetnet.nl

Vice-voorzitter
Boetje Huliselan

Kerkweg 39
5266 BA Cromvoirt
06 13 17 65 18
boetjelsa@planet.nl

Penningmeester
Jos van den Bersselaar

De Regent 286
5611 HW Eindhoven
040 252 44 04

j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

bank (OLAT) 13.82.11.736 of giro (OLAT) 17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

secretaris (wnd)
Kees van Vessem

Diepmeerven 112
5646 HC Eindhoven
040 211 04 13
keesvanvessem@tiscali.nl

Bestuurslid
Toon van Wordragen
J. v. Stolbergstraat 10
6006 ZM Weert
0495 53 77 75
toon.van.wordragen@gmail.com

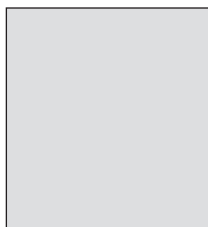
Bestuurslid
Ad van Asten

Lupinelaan 27
5691 WC Son
0499 47 37 67
a.asten1@chello.nl

Bestuurslid
Ad Verbakel

Past. Bogaertsstraat 12,
5469 EZ Keldonk
0413 21 21 61
adverbakel@home.nl

Vacature(s)

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel en Toon van Wordragen

Een warm applaus

De eerste winterserietocht van het nieuwe jaar zit erop. Spannend bleef het tot op de zondagmorgen toe hoe de opkomst zou zijn. Door een vers laagje sneeuw de avond tevoren, gevolgd door mist en een druilerige dooi in de ochtend lieten jammer genoeg veel mensen onze tocht voor wat hij was. Toch mogen we vooral niet klagen, zegt Joop, want velen vonden wèl de weg naar die mooie startlocatie in Moergestel aan de rand van de Oisterwijkse bossen en plassen. Een grote opkomst van OLAT-leden heeft ons daarbij een warm gevoel gegeven.

Uit ondervinding weten we dat bepaalde gebieden in ons mooie Brabant bijzonder in trek zijn bij wandelaars. Bij de keuze van onze startlocaties houden wij daar rekening mee, en dat is altijd ver van tevoren. Bij het plannen van een wandeling in januari weet je bij voorbaat dat het weer de grote spelbreker kan zijn. Zelfs in zo'n prachtige omgeving als die van Moergestel.

De honderden wandelaars die wel de uitdaging aangingen en de plassen smelt-sneeuw trotseerden, hebben zonder uitzondering genoten van de tocht en maakten dat na terugkeer in het startlokaal ook duidelijk kenbaar. Velen van hen vroegen ons uitdrukkelijk om hun dank en bewondering over te brengen aan al die mensen in het veld en aan onze routebouwer. Dus bij deze: namens alle wandelaars een warm applaus voor de grenzeloze inzet door onze vrijwilligers.

Alle OLAT-leden ontvangen bij deze uitgave van ons clubblad een uitnodiging voor de komende jaarvergadering, op 6 maart op het vertrouwde adres in Eindhoven. De bijlage bevat onder meer een overzicht van de gebeurtenissen en ontwikkelingen in het afgelopen jaar.

Het zijn met name de 'draggers' van de diverse OLAT-commissies die hun werk in enkele zinnen proberen neer te zetten in de jaarverslagen. Al hun woorden zijn gewikt en gewogen. Nooit staat daarin al het werk genoemd dat daadwerkelijk werd verzet, noch verwoordden zij de spanning die telkens vooraf ging aan het evenement dat door hen en de andere medewerkers werd gerealiseerd.

Tijdens de vergadering laten we die commissieverslagen meestal passeren zonder commentaar. En daarmee nemen wij eigenlijk ook afstand van alle energie die onze mensen in hun privéhuiskamer of in het veld op al die willekeurige momenten in hun projecten gestoken hebben – dit alles ten gunste van de wandelaar en de vereniging.

Het OLAT-bestuur prijst zich elk jaar weer dolgelukkig met de herbenoeming van al onze commissies. We weten dat ons daarmee weer veel werk uit handen wordt genomen. Meestal is het ook een garantie tot welslagen!

Wij hebben onze commissiedragers daarom uitgenodigd om ten overstaan van de vergadering eens een tipje van de sluier op te lichten, opdat iedereen gaat beseffen dat OLAT niet alleen voor de buitenwacht een gewaardeerde naam is, maar waar achter de schermen veel meer mooie dingen tot stand worden gebracht die onze volle waardering verdienen.

De lente komt er aan. Ons wacht de volgende wandeltocht vanuit café Dommelstroom in Dommelen. Graag ontmoeten wij jullie daar.

Over wat ons aan tafel bezig houdt, lezen we pas weer na de jaarvergadering. Ook daar rekenen wij graag op jullie komst.

Succes bij jullie inzet, bij jullie wandelingen en graag tot dan.

-Joop & Ad-

WAT ZIJN UW ERVARINGEN MET DE OV CHIPKAART?

Met ingang van dit jaar is in het openbaar vervoer landelijk de OV chipkaart ingevoerd. Kocht je voorheen gewoon een treinkaartje of stempelde je je strippenkaart af in bus of tram, nu word je geacht om voor het instappen je chipkaart tegen een soort scanner te houden en bij het uitstappen vooral niet te vergeten om elektronisch uit te checken, eveneens bij zo'n paaltje. Het reisgeld wordt dan automatisch ingehouden.

Helaas gaat dit niet altijd vlekkeloos, zoals meteen na de invoering al bleek. Soms doen de kaartlezers het niet, soms staan er bij een halte niet eens paaltjes waar je kunt uitchecken. Dat is heel vervelend, omdat er dan veel te veel reisgeld wordt afgeschreven zonder dat je er iets aan kunt doen. Behalve klagen achteraf – en dat gebeurt dan ook massaal.

In de RWV-bode van januari vertelt wandelaarster Babette Meulenbelt over haar eerste ervaringen met de OV chipkaart. Ze reisde met trein en tram van Rotterdam naar Amstelveen en stuitte tweemaal op dit soort problemen waardoor ze tweemaal 4 euro teveel had betaald. Dat tikt lekker aan! Misschien nog wel erger was het gedoe om het teveel betaalde bedrag terug te vorderen. Het Gemeentelijk Vervoersbedrijf gaf niet thuis op de halte Amsterdam-Zuid waar ze moest overstappen. Om een schadeformulier te kunnen indienen reisde Babette uiteindelijk door naar Amsterdam Centraal waar wel een GVB-balie open was. Veel ergernis en een hoop vertraging, plus nog een keer extra reiskosten die niet vergoed worden.

De redactie van OLAT Nieuws is heel benieuwd of onze leden ook zulke vervelende ervaringen hebben met de OV chipkaart. En ook, of dit misschien aanleiding is om sommige wandeltochten maar helemaal te laten schieten. Of voortaan maar weer met de auto te gaan voor zover dat een optie is. Laat het ons weten en stuur een mailtje of bel naar de redactie.

Jet van den Bersselaar-Dreesen

Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven, of
De Regent 286, 5611 HW Eindhoven
040-2524404 of jet.dreesen@gmail.com

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij u dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

AANGEMELD ALS LID:

Mevr. Riek Arfman-van Gameren, Tiel
Fleur Hamelink, Best
Mevr. Ingrid Macaré, Eindhoven
Mevr. Nel van de Mierden, Lierop
Dhr. Wilko v Nieuwenhuyzen, Steenberg
Dhr. Henny Moonen, Weert
Mevr. Riet van Cuyck-vd Schoot, Moergestel
Dhr. Adrie Thijssen, Nijnsel
Martijn Vos, Aalst-Waalre

NIEUW ADRES:

Dhr. & mevr. Jacques & Jans v Griethuyzen-van Schaik
Hugostraat 5, 2391 BH Hazerswoude

LIDMAATSCHAP OPGEZEGD:

Dhr. Ton Wijkman, Eindhoven
Mevr. Marianne van Oorschot, Schijndel

OVERLEDEN:

Mevr. Mart Stas-van Bommel uit Heeze, op 7 januari 2010.

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

FEBRUARI

16 Carlien van Woensel De Beerzen
16 Paul Koks 's-Gravenhage
16 Nelly Veldhuis Kerkdriel
17 Petra Tops Veldhoven
17 Ad van der Waal Bergen op Zoom
17 Iris van Limburg Nijmegen
17 Sjaan Cissen Nistelrode
18 Gerrie Makkink Eefde
18 Doortje vd Akker Eindhoven
18 Francien van Genugten Sint-Oedenrode
19 Peter Nijssen Sint-Oedenrode
19 Ria vd Boomen-Scheepers Beek en Donk
20 Ineke Daelmans Helmond
20 Marij Baggermans Helmond
21 Hans Bontekoe 's-Hertogenbosch
21 Ria van der Heijden Volkel
21 Henny van Megen Rhenen
22 Loek Labout Amsterdam
22 Jan van Berkel Erp
22 Laura Broekhuizen Sint-Oedenrode
22 Anne Radder Poortugaal
22 Jeroen van Altveer Eindhoven
23 Pieter van Doorn Aarle-Rixtel
23 Gonnie Kessler Son
23 Conny Nakken Weert
23 Hanneke Kuenen Eindhoven
23 Alice van Dyk Kampen
23 Sjaan Selten-v. Diepenbeek Mill
24 Ben Zuiderhoek Waalre
24 Servee Derks Leiden
24 Elly van Berkel-Kleene Tilburg
24 Hans van Heeswijk Schijndel
25 Theo Tromp Weert
26 Jan Kastelijn Sint-Oedenrode
27 Ellie Perham Eindhoven

27 Maja de Wit Zijtaart
27 Kees Kooistra Eindhoven
28 Arnold de Haan Sint-Oedenrode
28 Theo Klanke Vlissingen
28 Hans van Grol Enschede
29 Ton Schenkelaars Veldhoven

MAART

2 Gerrit Arfman Kapel Avezaath
2 Jan van Dalfsen Eindhoven
3 Frank Weimar Best
3 Jos van de Velden Sint-Oedenrode
4 Margriet vd Boogaard-van Heel Berlicum
4 Ad van Hastenberg Sint-Oedenrode
5 Piet van Schijndel Sint-Oedenrode
5 Betsie van Casteren Nuland
5 Nina Hoogerbrugge Berkel en Rodenrijs
6 Jos Raaijmakers Nuenen
6 Jan van den Elzen Volkel
8 Jeanne de Beer Oisterwijk
9 Miek Ligtvoet Helmond
9 Clara van Dooren-van Rooij Best
9 Coos Verburg Driebergen
10 Marijke Leenders-Migchels Aarle-Rixtel
10 Tonnie de Boer-Weeda Ommel
10 Co rvan der Heijden Geldrop
10 Maria Kuiper-vd Bersselaar Eindhoven
10 Jan Ronner Utrecht
10 Rob Vaessens Deventer
11 Frits Mennen Heteren
11 Hannie Sterken-Verberne Helmond
11 Adi Heussen Helmond
12 Pieta van Boxmeer Boekel
12 Ton van Dijk Nuenen
12 Gerrit van Haandel Zeeland
13 Marietje Jansen Uden
15 Joop Brans Best
15 Anneriet Janssen Beek en Donk

Fleur met moeder Annemiek bij de IML-driedaagse in het Japanse Higashimatsuyama

Ons jongste lid: Fleur

„Ons jongste lid!”, meldde **Jet van den Bersselaar** opgetogen toen ze de maandelijkse ledenstand doorgaf.

Fleur Hamelink uit Best is namelijk van 29 juli 2006. Nog geen vier jaar oud dus. Maar de eerste stappen in de wandelwereld heeft ze al gezet. „Ze liep al een paar keer afstanden van 4 of 5 kilometer. Dat zijn dan georganiseerde tochten, en ze kan ons tempo goed bijhouden”, vertelt haar moeder **Annemiek**. „Maar ik denk dat ze deze zomer aan de avondvierdaagse nog niet toe is.”

VAN DE BESTUURSTAFEL

Prijzen Ganzenhevel niet omhoog.

Hein Lenders, onze Vierdaagse-gastheer in accommodatie De Ganzenhevel in Nijmegen, heeft in overleg met de uitbater de prijzen voor dit jaar gelijk weten te houden aan vorig jaar. Voor verblijf in de periode van 18 t/m 24 juli kunt u weer kiezen uit een gevarieerd aanbod. Zie hiervoor ook onze website.

Reserveringen kunnen nu al worden gemaakt. Let u er wel op dat daarbij meteen een (deel)betaling van tenminste €25,00 gedaan moet worden, in ronde cijfers. Zonder deze aanbetaling worden reserveringen niet in behandeling genomen. Het volledige bedrag moet vóór 1 juli binnen zijn op de speciale rekening die Hein hiervoor aanhoudt.

OLAT-postbus gaat verdwijnen.

Onze penningmeester Jos heeft jaren achtereen gebruik gemaakt van Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven. Dit postbusnummer gaat in de loop van dit jaar verdwijnen, om puur praktische redenen. Aanvankelijk konden we voor onze postbus terecht in het grote postkantoor in het centrum van Eindhoven, wat voor Jos heel makkelijk was want daar woont hij niet ver vandaan. Maar sinds dat gebouw is afgestoten moet Jos helemaal naar het buitengebied om de OLAT-post op te halen. En dat is nou ook weer niet de bedoeling.

Dus voortaan weer gewoon al uw post sturen naar: Jos van den Berselaar, De Regent 286, 5611 HW Eindhoven. Ook de post voor Jet van de ledenadministratie is daar – als altijd – welkom.

OLAT stempelt alleen nog voor eigen paden.

OLAT gaat stoppen met het verstrekken van stempels en wandelplaatjes voor paden die onze vereniging niet meer zelf in beheer heeft. Tot op heden was het gebruikelijk dat wandelaars bij ons een wandelboekstempel en een plaatje konden opvragen voor alle paden die ooit door OLAT waren ontwikkeld. Dit tegen een kleine vergoeding.

Diverse paden zijn echter allang geheel of gedeeltelijk opgenomen in het aanbod van Wandelplatform LAW en hiermee heeft OLAT dus geen enkele bemoeienis meer. Het is dan niet meer dan logisch om ook de bijbehorende service af te stoten.

Vanzelfsprekend blijft voor onze eigen lange-afstandspaden het afstempelen en verstrekken van wandelplaatjes wel gehandhaafd. Het betreft: het Graaf van Hornepad bij Weert; het Hertog

Hendrikpad bij Eindhoven en het Airbornepad Market Garden tussen Lommel en Arnhem. Wie deze paden succesvol bewandelt kan zich zoals voorheen richten tot Truus Kusters, die voor de afwikkeling van de stempelprocedure zorgt.

Grote elastieken voor de uitpijlers.

U kent ze allemaal, die grote kantoorelastieken die routepijlers gebruiken voor het ophangen van de pijlen tijdens onze wandeltochten. Zakken vol zijn er in de loop van de tijd al door hun handen gegaan. Bij geregeld gebruik en door de ingewikkelde knopen sneuvelen er voortdurend van deze onmisbare hulpjes. Er is dus altijd verse aanvoer nodig.

Wie een beetje oplet, ziet zulke elastieken vaak gewoon op straat liggen, of wellicht krijgt u weleens een partijtje aangeboden. Maak er gretig gebruik van, stop ze in een zakje, of maak er een bundel van. Ad Verbakel en zijn helpers zullen er blij mee zijn.

Gidsje Graaf van Hornepad

De planning is om eind april de nieuwe wandelgids van ons Graaf van Hornepad bij de regionale VVV aan te bieden. Theo Beelen is volop bezig om elke punt en komma in de routebeschrijving nog eens op de juiste plek te zetten. Ook wordt de circa 95 km lange route bij Weert nog eens nagelopen om te controleren of alles goed staat beschreven. Er komen nieuwe topografische kaartjes ook de layout van het gidsje staat al min of meer vast. Wetenswaardigheden over Graaf van Horne worden verzameld en ook de omgeving wordt opnieuw in beeld gebracht. Bushaltes en logeeradressen vinden beslist een plekje in het nieuwe boekje. Kortom het belooft een mooi gidsje te worden, dat 48 pagina's zal tellen.

Regeren is vooruitzien.

Het jaar is nog maar net begonnen, maar het OLAT-bestuur kijkt alweer een jaar verder. Voor 2011 zijn alle data en dorpen van waaruit wij onze winterserietochten organiseren nu al vastgelegd. Dat zijn Heeze (16 jan.), De Beerzen (20 feb.), Oisterwijk (20 maart), Elsendorp (16 okt.) en Sint-Oedenrode (20 nov.). Nu moeten de startlocaties nog besproken worden.

Namens het bestuur,
-Ad van Asten-

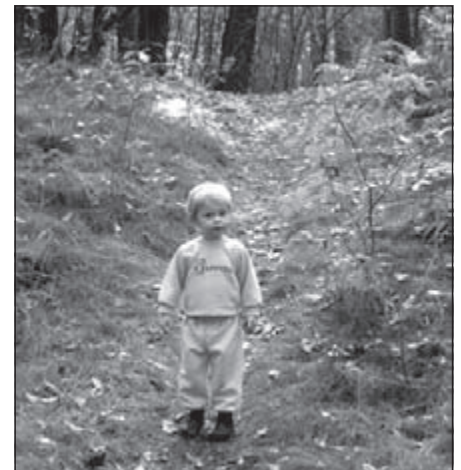
(en ze heeft 't van geen vreemde)

Fleur heeft het wandelen niet van een vreemde. Als peutertje ging ze al mee met haar vader **Rino**, die zelf sinds zijn twaalfde een verwoed wandelaar is.

Op de OLAT-winterseries waren Fleur en Rino al vrij snel een bekende verschijning, met het draagzitje op papa's rug. „Rino houdt voor haar altijd fanatiek een wandelboekje bij”, zegt Annemiek. „Dat heeft-ie zelf ook.” En nu vonden ze de tijd rijp om Fleur aan te melden als OLAT-lid. Haar eerste echte wandelschoentjes krijgt ze binnenkort.

Rino is een ervaren Vierdaagseloper (en als zodanig lid van de Gouden Kruisdragers). Verder zijn Annemiek en hij de hele wereld over geweest in het kader van IML-wandelingen. In Japan stapte Fleur dapper mee tijdens de driedaagse van Higashimatsuyama.

Door het jaar heen doen ze veel recreatieve tochten in Nederland en België. „We kijken elke week wat er te doen is, of we zin hebben en of het mooi weer is”, zo vat Annemiek samen. En als het even kan dus met z'n drietjes.

In de bossen van Lommel

'Moer', dat duidt op natte voeten

Het was een perfect gekozen startlocatie in Moergestel, een eindje buiten het dorp zodat je heel snel in de vrije natuur belandde. Om daar de rest van de dag eigenlijk niet meer uit te komen.

De vroege vogels hadden misschien een beetje pech met het weer, maar zoals de buienradar had beloofd was het halverwege de ochtend droog en dat bleef het ook. In de luwte van de bossen was het zelfs heel aangenaam toeven. Jammer dus dat er nog geen zeshonderd wandelaars waren gekomen. Want het parkoers was ronduit schitterend.

Moergestel heet natuurlijk niet voor niks zo. 'Moer', dat duidt op natte voeten en met de zopas ingezette dooi was dat nog erger dan normaal. Het smeltwater kon op de nog bevroren ondergrond niet weg. De hinkstap-sprong werd dan ook veel beoefend, vooral door degenen zonder wandelstok. Maar tussen alle gymnastische bewegingen door viel er veel te genieten. In het startlokaal brandde intussen een knapperig haardvuur en zo had iedereen het naar zijn zin.

De foto's op deze pagina zijn gemaakt door Frans van den Boom en onze hoffotograaf Noud Wijn, die hier voor het eerst sinds lange tijd weer eens flink kilometers kon maken.

Janet van Gennip van de OLAT wandelgidsenboetiek kreeg in Moergestel van Rolf Craanen een leuke tas cadeau. Echt een hebbeding voor wandelliefhebbers. Janet was er dan ook blij mee.

Lopen zonder pijlen? Dat ging niet lang goed...

Ja, dat krijg je nou als je te lang doorslaapt en pas om kwart over twaalf bij Dini aan de inschrijftafel staat. Als vervolgens het zompige, glibberige parkoers dwingt tot een voorzichtig tempo van soms nog geen 4 km per uur. En helemáál als je dan ook nog eens meerdere keren serieus verdwaalt in een vreemd bos, doordat onverlaten ergens een gele pijl hebben verdraaid en er verderop een stel gewoon van de boom hebben gerukt (alleen als je heel goed keek kon je soms nog restjes papier aantreffen van een bekende gele kleur).

Dan is er dus niks meer aan te doen en word je na een poosje onverbiddelijk op de hielen gezeten door de man die de pijltjes ophaalt. Gelukkig heeft die pijnophaler instructies gekregen: inhalen mag niet.

Maar er zijn van die dagen dat alles mis gaat. Inderdaad wacht de pijnophaler bij de laatste wagenrust geduldig tot jij je Valentijnssoep naar binnen hebt gelepeld en weer verder trekt. Maar weet hij veel dat je na de rust pardoes de verkeerde weg inslaat omdat je zo druk aan het kletsen bent? En dat jij tien minuten later op je schreden terugkeert als hij zelf allang weer op pad is gegaan om de routebordjes op te halen? Nee dus.

Zo kon het gebeuren dat ondergetekende – in gezelschap van Ingrid Tromp en Jan van de Zande met zijn Flappie, die op deze afstand ook tot de achterhoede behoorden – zonder die fijne gele pijlen en met enkel een beschrijving aan het laatste traject begon. Dat ging niet zo erg lang goed. „Hebben we nou al 700 meter gelopen?“ „Nog niet de helft.“ „Ja, maar hier staat wel zo’n paaltje van het wandelnetwerk.“ „Maar misschien staat er verderop nog wel eentje, en bedoelen ze die.“ „Weet je wat, laten we even doorlopen en dan zien we vanzelf wel of we goed zitten.“

Na het bospad waar deze conversatie plaatsvond, belandden we op een asfaltweg die zich eindeloos voortplantte in onbekende richting. Een dame op de fiets legde uit hoe we bij een volgend punt van de routebeschrijving konden komen, een camping met café. Dan wisten we tenminste waar we waren. Maar, zei ze erbij, dat is wel drie kwartier lopen.

Drie kwartier langs een best drukke asfaltweg! Dan weet je als OLAT-wandelaar honderd procent zeker dat je verkeerd zit. We sjokten voort, en durfden vanwege de naderende duisternis niet terug het bos in. De zoveelste auto die ons voorbij reed toeterde een paar keer. „Was dat niet de auto van Piet van Buul?“

vroeg Ingrid, maar toen was het vehikel al uit zicht verdwenen. Achterom kijkend zagen we een vrachtauto naderen. Zou dat misschien...? En ja, hoera, het was de vrachtwagen waarmee Parcifal en Sjaan terugreden naar Moergestel.

De rest mag eigenlijk niet verteld worden wegens overtreding der Wet. Wel duurde het laatste deel van onze tocht onverwacht lang, begeleid door een orkestje van rammelende potten en pannen en af en toe een doffe dreun als we een bocht in gingen. Het asfalt had blijkbaar plaats gemaakt voor kinderkopjes. De richting waarin we ons voortbewogen was ongewis. We verbaasden ons over de enorme inventaris van de verzorgingsploeg. En deden een schietgebedje dat we niet in Zandorle zouden eindigen. Maar gelukkig was dat niet het geval.

-MK-

Ook de paraplu bleef niet ongebruikt

Grenzeloze Tocht zwaar vanwege sneeuwresten

Op 28 december omstreeks half acht ligt Camping de Zwarte Bergen er nog verlaten bij. De slagboom is omhoog en we kunnen zo het terrein oprijden. Wel langzaam natuurlijk want het is er behoorlijk glad door de sneeuwresten. Binnen is het lekker warm en de eerste wandelaars zitten al aan een kopje koffie.

De inschrijving is begonnen: vandaag met een afgerond eenheidsprijsje van 1 euro voor alle afstanden. De pendelbus brengt je vanaf 09:00 uur voor eenzelfde bedrag naar het patronaat in Heide-heuvel. Dan kun je vanaf daar te voet terug naar Nederland.

Er was nog even spraakverwarring tussen de krantenberichten en onze website. De een had het over de Sahara op de heenweg en de ander beweerde dat op de terugweg dit brokje natuurschoon zou worden aangedaan. Voor velen waarschijnlijk een reden om vandaag iets verder te wandelen dan de bedoeling was...

Ardennenstok

Het is nog donker als ik op stap ga. Gelukkig heb ik mijn 'Ardennenstok' meegenomen, want op de been blijven is vandaag een van mijn doelstellingen. En vlug zijn, is in ieder geval geen roeping die ik me heb opgelegd. De donkere straatjes op de camping zijn spekglad, maar eenmaal buiten valt het wel mee. Jet haalt mij in en samen

wandelen we richting de Kerststal, die trouw elk jaar wordt opgebouwd door de bewoners van Boscheind, even buiten de bebouwde kom van Luyksgestel. Vlug even kijken of alles en iedereen present is en dan gaan we weer door. Weldra wandelen we weer door beschutte boslaantjes en het gaat allemaal nog vrij gemakkelijk. Van sneeuwresten is hier onder de bomen geen sprake meer. Diverse keren worden we ingehaald door bekenden en een praatje over en weer maakt duidelijk dat we elkaar kennen. Het zal zo ergens in de buurt

van het 'jeneverstruikje' geweest zijn, dat de paraplu ook langzamerhand mee mag gaan doen. Dat is wel een tegenvaller. Velen laten zich door een donkere lucht afschrikken voor een wandeling en zeker als er regen uit valt. Hopelijk houdt het niet te lang aan.

Glijbaantje

In de Putten komt mijn stok weer goed van pas, want hier is de sneeuw veranderd in blubber. Aan de overzijde van het kanaal kiezen we voor een heuvelachtig stukje bosgebied rakelings langs de Sahara. Bij een paardenmanege, die nu helemaal blank staat, is voor ons wandelaars ook nog een beetje ongemak ingebouwd in de vorm van bevroren glijbaantje. Dan is het nog slechts een paar villa's kijken en wij zijn bij de eerste rustpost: de tribune van het grote voetbalstadion.

Lommel trok zich zeven jaar geleden vanwege financiële problemen terug uit de Belgische Eerste Klasse. Na fusie met KVV Overpelt Fabriek speelde de club een klasse lager verder als 'KVSK United Overpelt-Lommel'. Inmiddels heeft de stad Lommel de schuldenlast op zich genomen van de in 1932 opgerichte club. Ze stelt bovendien jaarlijks 50 mille subsidie ter beschikking, onder één voorwaarde: dat de club speelt onder de naam 'KVSK Lommel' en het gemeentewapen op de shirtjes staat.

Jet is op dit uur nog niet toe aan koffie en daarom besluit ik ook om zonder tussenstop naar Lommel-Heide te wandelen. Via een paar riante dreven keren we terug naar de kanaalbrug om vervolgen de route door de houtwallen langs het kanaal te vervolgen.

Uiteindelijk komt er nog een splitsing waardoor de totale route op bijna 16 km komt, maar er is nog een ontsnapping mogelijk en daar maak ik handig gebruik van. Net voor het patronaat ontmoet ik mijn zwager en schoonzus, die sinds een paar maanden de kick van het wandelen hebben ontdekt. Met baard en hoed verloochent deze landheer van de Zwartakkers zijn afkomst niet. Zij zijn met het pendelbusje vanaf de camping naar hier gekomen en keren nu te voet terug. Mooiere ontspanning is er niet! Koffie met gebak is mijn keuze en na een klein half uurtje begin ik aan de terugweg.

Stramme spieren

Het is nu half twaalf en met 15,5 km voor de boeg moet dat te doen zijn. Het worden echter nog zware kilometers. Vanaf Heide-Heuvel gaat de route nu richting de brug, die Luyksgestel met Lommel verbindt. Op deze eerste paar kilometer lopen we over kronkelpaadje door het kreupelhout. Dat levert dan ook geen enkel probleem op. Ter hoogte van Den Engel veranderen de omstandigheden echter drastisch.

Omdat het daar ter plaatse een toeristische ontmoetingsplek is, is de vlakte omgetoverd in een ijspiste. En als je dan, verleid door een stukje begaanbare grond toch in het midden van die piste terecht komt, is er geen simpele oplossing meer. Op hoop van zegen en met stramme spieren ga je de uitdaging aan. Met dank aan de mensen, die met gevaar voor eigen leven op zo'n

moment toch een handje willen toesteken. Het pad gaat daarna al kronkelend verder over de heuvelachtige kanaaldijk. Via een fikse afdaling gaan we onder de voetbrug door om dan een eind verder in de Sahara te belanden.

In de vorige eeuw was deze Sahara een troosteloze vlakte waar alleen fabrieksafval werd gedumpt. Zandputten met daartussen nog een betonvloer van een voormalig fabrieksterrein maakte van het geheel een onaantrekkelijke plek, die af werd gedaan onder de naam: 'Op 't Stort'. De stad Lommel heeft het gebied grondig aangepakt en weten om te toveren tot een van de mooiste plekjes in het Belgische grensgebied.

We wandelen daar over zandpaden, heuvel op en heuvel af. Ondertussen genietend van de omgeving met waterpartijen en lage boomgroei. Inderdaad, het zou een oase in de Sahara kunnen zijn.

Gezellig

Daarna nog enkele bospaden en we krijgen Lommel weer in beeld. We naderen het al eerder genoemde voetbalstadion nu van de andere zijde. Ik besluit om nu wel even naar binnen te gaan.

Het is een gezellige ambiance. Voor een consumptie moet je eerst een bonnetje kopen en dat inwisselen bij een van de vrijwilligers: een mix van OLAT en Mi-

lieu 2000-mensen. Er is nog een plekje vrij aan een Roois tafeltje en daar is het gezellig zitten. Het gezelschap blijkt te bestaan uit deelgenoten aan OLAT-clubreizen, hoe kan het anders!

Beetje jaloers

Na deze rust wandelen we langs alle mogelijke accommodaties voor sport en anderszins waarmee Lommel zo rijk bedeed is. En zijn we ook wel een beetje jaloers. Ook de voetgangersbrug blijft imponeren.

Over de Bleekerheide, met een bleek zonnetje laag boven de horizon keren we weer naar onze eigen gebieden. Het laatste deel van de route gaat hoofdzakelijk over bospaden, die hier en daar nog knap pijn doen, vanwege de gladde sneeuwresten.

Eindelijk komt de camping in zicht en kunnen we terugzien op een prachtige wandeling, die we samen met onze vrienden van Milieu 2000 alweer voor de 18^e keer op het wandelmenu hadden staan. Vanaf de Nederlandse startlocatie in De Zwarte Bergen begonnen 750 mensen aan deze wandeltocht.

Tot een volgende gelegenheid.

-Ad van Asten-
Foto's Noud Wijn

PRIKBORD

NU AL RESERVEREN VOOR VERBLIJF IN DE GANZENHEUVEL, NIJMEGEN

Dit jaar heeft OLAT tijdens de Nijmeegse Vierdaagse weer de hele Ganzenheuvel afgehuurd. De wandelaars slapen er in de sportzalen en kunnen naast de sanitaire voorzieningen gebruik maken van de horecafaciliteiten: de bar annex ontmoetingsruimte en de zaal waar ontbijt en warme maaltijden worden geserveerd.

U dient zelf een slaapzak en luchtbed of matras mee te nemen (max. 90 cm breed).

Het basis-arrangement omvat 4 nachten. Dit is naar believen uit te breiden, indien u eerder in Nijmegen wilt aankomen (wat zeker aan te bevelen is, omdat men dan een dag tevoren al de startkaarten kan ophalen en van de feestelijkheden kan genieten). Of als u na het blarenbal nog een nachtje langer in Nijmegen wilt blijven. Wat betreft de maaltijden levert onze 'Vierdaagse-hotelier' Hein Lenders eveneens maatwerk.

Voor reserveringen volgt u de aanwijzingen hiernaast. Op www.olat.nl kunt u een reservering maken via een webformulier. Wacht niet te lang: de ervaring leert dat de beschikbare platen elk jaar snel volgeboekt zijn.

Het adres van de accommodatie is: Ganzenheuvel 56, 6511 WD Nijmegen. In de straat is geen parkeergelegenheid. Wel kan er gelost en geladen worden. Het gezellige centrum van Nijmegen bevindt zich op loopafstand.

De Vierdaagse van Nijmegen is dit jaar van dinsdag 20 t/m vrijdag 23 juli. De maximale verblijfsperiode in De Ganzenheuvel loopt van zo 18 juli t/m za 24 juli.

BASIS-ARRANGEMENT: (aankomst maandag tussen 09:00 en 17:00 uur):

1: LO	LOGIES & ONTBIJT:
4 nachten, met ontbijt op di, wo, do & vr	€ 117,-
2: HP	HALFPENSION:
4 nachten, met ontbijt op di, wo, do & vr
plus diner op ma, di, wo & do	€ 163,-

LET OP: OLAT-leden krijgen €10,- korting op prijzen LO en HP

EXTRA'S BIJ LATER VERTREK (zaterdagochtend uiterlijk 10:00 uur)

a:	Diner op vrijdag	€ 26,-
b:	Logies & ontbijt op zaterdag	€ 26,-
c:	Diner op vrijdag + logies & ontbijt op zaterdag	€ 37,-

EXTRA'S BIJ AANKOMST OP ZONDAG (tussen 16.00 en 18.00 uur):

d:	Logies & ontbijt op maandag.	€ 26,-
e:	Logies & ontbijt op maandag + diner op vrijdag	€ 37,-
f:	Logies & ontbijt op maandag en zaterdag	€ 51,-
g:	Logies & ontbijt op maandag en zaterdag + diner op vrijdag	€ 63,-

RESERVEREN: uitsluitend door overmaken betaling op bankrek. 2608214
ten name van: w.s.v. OLAT, Herdersveld 159, 5665 JN Geldrop
IBAN: NL83INGBOOO2608213
BIC: INGBNL2A

BETALEN: INEENS OF IN GEDEELTEN

OLAT accepteert alleen in euro's afgeronde, (deel-)betalingen van minimaal € 25,-
Gelieve bij de eerste betaling aan te geven: **LO of HP**.
Eventueel aangevuld met extra's zoals vermeld onder de letters a t/m g.

De kosten van de extra's moeten tegelijk met de reservering worden voldaan!
Vóór 1 juli dient het volledige bedrag door OLAT te zijn ontvangen.
Na deze datum worden de (deel-)betalingen met € 10,- p.p verhoogd.

INFORMATIE: Hein Lenders: 06-12074473 of haawlenders@onsbrabantnet.nl

PONTJE WEER IN DE VAART, ROOISE WANDELAARS BLIJ

Wat is er nou leuker dan met zo'n handbediend pontje de Dommel over te steken. Gelukkig kan dit sinds een half jaar weer, want het voetveer is een poos uit de vaart geweest. Het eerste exemplaar heeft maar enkele weken dienst gedaan nadat het in 2008 in gebruik was genomen. Al gauw bleek dat achter de kabels allerlei boomtakken en vuil bleef steken en dat kanovaarders verstrikt raakten in de touwen. Ook waren de pontons niet berekend op grote schommelingen in het waterpeil van de Dommel. Maar die problemen zijn met hulp van leerlingen van het Technasium in Boxtel allemaal opgelost. De Rooise dinsdagwandelaars zijn er blij mee. De oversteek bij Kasteren met het Sint-Janspontje, zoals het vlot officieel heet, wordt met regelmaat in de routes opgenomen. Het is in dit stuk Dommeldal dan ook prachtig wandelen. **Cor van Aarle** maakte begin januari deze mooie actiefoto. Cor en zijn **Gerdy** zijn trouwe deelnemers aan de Rooise wandelingen.

TOCH GEEN CENTURION RACE MAN

Nog meer snelwandelnieuws: **Piet Jansens** van de Centurion Vereniging Nederland meldt dat de 100-mijls wedstrijd op het eiland Man, die gepland stond op 21 en 22 augustus van dit jaar, is afgelast. Of er nog een andere centurion race komt, is onbekend. Door een mailtje te sturen naar Piet, blijft u op de hoogte van het laatste nieuws: piet.jansens@casema.nl

INSCHRIJVING GEOPEND VOOR TRAININGSWEEKEND IN HUNSEL

Het OLAT-weekend in Wintelre is nog niet voorbij of **Marcelino Sobczak** heeft zijn eigen trainingsweekend alweer in de steigers staan. Van 12 t/m 14 november is het te doen, in vakantieboerderij de Bekerhof in Hunsel (bij Thorn). Er is plaats voor 40 personen. De inschrijving is geopend en geschiedt op volgorde van binnenkomst. Het weekend is voor iedereen die serieus met snelwandelen bezig wil zijn.

Er zijn meerdere trainers, zodat iedereen op zijn of haar eigen niveau kan meedoen. Nieuwkomers worden na beoordeling in een groep geplaatst. De trainingen worden zowel binnen als buiten gegeven. Marcelino brengt tevens zijn ervaring in die hij vorig jaar opdeed tijdens een trainingskamp voor snelwandelaars in de VS. Voor wie meer kennis wil opdoen zijn er boeken en dvd's beschikbaar.

Een ervaren keukenploeg zorgt voor gezonde maaltijden, hapjes en drankjes. Ook massage, pedicure en EHBO zit in het pakket. Deelnemers moeten zelf een slaapzak meenemen en een zaklamp en (verplicht) reflectievest. Verder wordt van hen verwacht dat ze corvee meedraaien. Op die manier kunnen de inschrijfkosten beperkt blijven.

Een volledig weekend kost 90 euro bij voorinschrijving; na 1 september wordt dat 100 euro. Wie slechts één dag wil meedoen betaalt 45 euro; tot 18 jaar kost het weekend 55 euro. In de prijzen is alles inbegrepen, behalve de pedicure.

De inschrijving is pas een feit als men heeft betaald. Dat moet op bankrek. 935316019 t.n.v. M.E.O. Sobczak te Landgraaf.

Aanmelden via snelwandel@online.nl of per post: Willem van Oranjestraat 22, 6371 EV Landgraaf. Vermeld behalve uw naam ook uw telefoonnummer. En als u voor het eerst komt, ook uw motivatie om deel te nemen.

Datum	Startplaats	Soort / Org.	Afstanden	Beloning / Bonus
14 feb	Amsterdam	winterserie De LAT	30 km	schema / 100
19-20 feb	Winterswijk	Kennedymars LWOG	80 km	360
07 mrt	Rotterdam	prest/wedstr. RWV	5 & 10 km	schema
13 mrt	Diever	Dingspilloop FLAL	60 km dagtocht	250
13-14 mrt	Roosendaal	Nachtmars ZdWesthoek	110 & 100 km	460 -430
13-14 mrt	Steenbergen	Kennedymars ZdWesth.	80-km	360

LET OP: Deelnemers aan onze clubcompetitie melden zich –bij voorkeur binnen 2 dagen na de tocht – bij **Ad van Asten**.
Dat kan telefonisch via 0499-473767 of per mail: a.asten1@chello.nl

CLUBKAMPIOENSCHAP 2010 MOET NOG OP GANG KOMEN

Ons clubkampioenschap van 2010 is nog niet echt op gang gekomen. De eerste tocht in het nieuwe jaar, van 20 km in Amsterdam, werd afgelast. Bij het tweede evenement dat punten oplevert (een prestatietocht en snelwandelwedstrijd in Rotterdam) waren alleen de hier genoem-

1	Marcelino Sobczak	875	1
2	Wim van Cappelle	290	1
3	Paul Koks	75	1
4	1 Carry Ombelet	65	1

de OLAT-ers present. Die vormen nu ook meteen het klassement.

Het seizoen gaat pas echt van start als dit nummer al naar de drukker is, met als eerste grote tocht de Bossche 100.

WEDSTRIJD/PRESTATIE: TILBURG

Niet meer in Olland, maar in Tilburg vindt voortaan jaarlijks het OLAT wedstrijd/prestatiewandelen plaats. Een evenement voor snelwandelaars, dat ook nadrukkelijk openstaat voor de 'gewone' sportieve wandelaar die weleens wil weten hoe hard hij of zij nu eigenlijk loopt. Want alle tussentijden (per 5 km) worden geklokt tot op de seconde. Na afloop ontvangt men een diploma.

Het nieuwe parkoers is een wielersbaan met rondjes van ruim anderhalve kilometer. Er is keuze uit vijf afstanden. Alleen op de 50 km moeten deelnemers een gemiddeld tempo halen van tenminste 7 km/u. Op de overige afstanden is het tempo vrij. Publiek is welkom.

Tijdens het wandelen is eten en drinken voor de deelnemers inbegrepen. OLAT-leden krijgen 50% korting bij voorinschrijving, mits ze meedoen in herkenbare OLAT-outfit. De korting voor KNAU-leden is 25%; voor bondsleden € 0,50.

Starttijden:	10:30 u	50 km	Inschrijfgeld	€ 10,00
	11:30 u	30 km		€ 9,00
	13:30 u	20 km		€ 8,00
	13:30 u	10 km		€ 5,00
	14:30 u	5 km		€ 3,50
Finish sluit	17:40 u	voor alle afstanden		

Startlocatie Clubhuis Wielersclub Pijnenburg, Bijsterveldenlaan 3, 5044 ZZ Tilburg (goed bereikbaar met openbaar vervoer)

Inschrijven Tot 1 maart via webformulier op www.olat.nl of met inschrijfformulier via Hans de Vries. Bedrag overmaken naar **giro 1775156** t.n.v. OLAT te Eindhoven. Vermeld altijd uw naam en de afstand.

Na-inschrijven Tot een half uur voor de start.

Secretariaat Hans de Vries, Stationsweg 136, 5611 BZ Eindhoven
06-20133971 of wedstrijd@olat.nl

Met blote benen aan de start in Amsterdam: Hans van der Knaap en Marcelino Sobczak

DE LAT TREKT ZICH VAN WEERALARM NIKS AAN

Weeralarmen en heel veel sneeuw weerhield De LAT er niet van om op zondag 20 december in Amsterdam gewoon hun snelwandewedstrijden en prestatiewandeloctocht te organiseren – de laatste van 2009. Vorig jaar was het parcours glad door de modder. Dit jaar was het parcours nog gladder door de sneeuw. Dus dat was oppassen geblazen.

De 5 km snelwandewedstrijd werd gewonnen door Marcelino Sobczak, gevolgd door Hans van der Knaap op circa 3,5 minuten. Rietje Dijkman eindigde op een derde plaats.

Opvallend was het regelmatige tempo van de deelnemers. Iedereen liep – op enkele seconden na – de eerste helft van de wedstrijd even snel als de tweede helft..

Winterserie De LAT: 5 km snelwandelen in A'dam, 20 dec. 2009

(3 deelnemers)

	naam	club	tijd 2500m	tijd 5000m	km/u
1	Marcelino Sobczak *)	Unitas	13:57	26:10	11,5
2	Hans van der Knaap	RWV	14:52	29:42	10,1
3	Rietje Dijkman	DAK	20:20	40:45	7,4

*) Ook lid van OLAT

WINTERSERIE RWV VAN 3 JANUARI OP ALTERNATIEF PARCOURS

In Rotterdam organiseerde RWV op 3 januari haar eerste snelwandewedstrijd van 2010. Vanwege de winterse omstandigheden werd deze wedstrijd gehouden op het alternatieve parcours. Er was een heen-en-weer traject uitgezet van tweemaal 500 meter op het fietspad nabij de Bosdreef.

Marcelino Sobczak kwam op de 10 km direct goed uit de startblokken. Hij ging er als een speer vandoor en zette het gehele veld op een achterstand van meer dan een kilometer. Binnen 49 minuten kwam hij als eerste over de streep. Marcelino loopt de laatste tijd deze afstand zeer constant: voor de derde achtereenvolgende keer in een tijd tussen 48:30 en 49:00. Paul Koks – het andere OLAT-lid dat meedeed – finishte op deze afstand een half uurtje later.

Op de 5 km verbeterde Wim van Cappelle (OLAT) zijn persoonlijk record met 19 seconden tot 33:23. Carry Ombelet (OLAT) deed er zo'n 5 minuten langer over dan Wim en eindigde daardoor bij de vrouwen masters (4 deelnemers) op een tweede plaats.

STANDVASTIGHEID AAN TOP VAN KLASSEMENT WINTERSERIES RWV

Op 6 december hield RWV de derde snelwandewedstrijd in haar Winterserie van 2009/2010. De volgorde van de eerste vier deelnemers op de 10 kilometer was precies gelijk aan de keer daar-

Winterserie RWV: 10 km snelwandelen in R'dam, 3 jan. 2010

(16 deelnemers)

	naam	club	tijd	km/u
1	Marcelino Sobczak *)	Unitas	48:56	12,3
2	Theo Koenis	De LAT	54:58	10,9
3	Marcel Bunschoten	Unitas	55:57	10,7
4	Jaap van Broekhoven	RWV	55:59	10,7
5	Hans van der Knaap	RWV	56:48	10,6
16	Paul Koks *)	Haag Atletiek	1:18:23	7,7

*) = Ook lid van OLAT

Winterserie RWV: 5 km snelwandelen in R'dam, 3 jan. 2010

(9 deelnemers wedstrijd + 1 deelnemer prestatie)

	naam	club	tijd	km/u
1	Peter van Hove	ACHL (B.)	29:46	10,1
2	Colin Versteeg	RWV	29:52	10,0
3	Liesbet Desmet	av Duffel	30:25	9,9
4	Wim van der Bijl	RWV	30:26	9,9
P1	Wim van Cappelle	OLAT	33:23	9,0
7	Carry Ombelet	OLAT	38:26	7,8

voor, drie weken eerder. Jacques van Bremen won weer en Marcelino Sobczak eindigde opnieuw op een fraaie tweede plaats. Marcelino zit Jacques steeds meer op de hielen en verbeterde zijn prachtige toptijd (die nog maar drie weken oud was) met nog eens 22 seconden. Boetje Huliselan eindigde ruim onder het uur op een tiende plaats.

Op de 5 kilometer eiste Hans van der Knaap de eerste plaats onbedreigd op. Klaas Bakker kan op deze afstand nog goed mee en wandelde ruim 9 km/uur en eindigt daarmee op een vijfde plaats. Carry Ombelet deed het iets rustiger aan en eindigde op een tiende plaats.

-Hans de Vries-

VEEL SNEEUWPRET IN WINTELRE BIJ WANDELTRAININGSWEEKEND

Vorig jaar lag er ook al een dik pak sneeuw tijdens het OLAT Wandeltrainingsweekend in Wintelre, en nu lag alles opnieuw onder een witte deken. Aanleiding voor tientallen schitterende winterplaatjes, waarvan we er hier helaas maar enkele kunnen laten zien. Neem dus vooral even een kijkje op olat.nl > fotoalbums. Zoals gebruikelijk was kampeerboerderij 't Caves helemaal volgeboekt. Helaas zagen enkele deelnemers van heel ver weg (Friesland en Zeeland) zich genoodzaakt af te zien van de reis. Voor de rest was de sneeuw vooral een extra bron van vermaak.

Het weekend in Wintelre kent al jarenlang een vaste kern van enthousiaste deelnemers, ook van buiten OLAT zoals de familie Van Bremen. Maar elk jaar komen er ook nieuwe mensen op af, zoals **Frans en Hetty van Wijk**. „We hebben er echt van genoten”, vertelt Frans. „In de bossen was het prachtig, heel apart met al die sneeuw. De avondwandeling op vrijdag was al meteen hartstikke mooi. Zaterdag kregen we onderweg wel wat

Organisator **Henk Plasman**, die de echte snelwandelaars onder zijn hoede had, hoefde het programma nauwelijks aan te passen. Een fietspad in de bossen was sneeuwvrij. En van de pittige trainingen werd je vanzelf wel warm.

sneeuwbuien, maar dat gaf niet. Alleen jammer dat Hetty een spiertje verrekte toen ze uitgleed. Ze durfde zondag niet meer mee te wandelen. Zelf heb ik wel het hele programma gevolgd, met **Kees Lambregts** en **Sjef Koolen** als trainer.”

„Het weekend is ons allebei heel goed bevallen, het eten was fantastisch en de sfeer ook. We hadden een gezellig groepje op onze kamer en stonden zingend aan de afwas. Volgend jaar gaan we zeker weer.” Voor Frans was het ook een goede gelegenheid om andere wandelaars te leren kennen. „Toen wij kwamen kenden we alleen **Boetje**, met wie ik nog het Airbornepad heb ingewandeld, en verder **Louis** en **Doortje** die hier al jaren komen. Nu kennen we er veel meer en dat is leuk.”

Kleine foto: Carry Ombelet. Grote foto: trainen met Henk Plasman. Onder, vlnr: Els Lambregts, Carry, Loes van Bremen en Gea Plasman bekijken de trouwreportage van Loes; het weidse landschap rond kampeerboerderij 't Caves; Boetje voorop bij een wandeltraining.

Agenda snelwandelwedstrijden en prestatietochten

Datum	Plaats	Vereniging	Informatie
14 feb	Amsterdam	De LAT	Winterserie LAT, 30 km prestatiewandeltocht + 5 en 10 km snelwandelen. Atletiekver. AV23, Radioweg 89, Amsterdam; start 12:00 u. Inschrijven bij start. Info: 020-6900036 of www.delat.nl
20 feb	Apeldoorn	IJsseldelta	NK indoor snelwandelen Senioren en Masters (mannen 5 km; vrouwen 3 km). Inschrijving: http://www.inschrijven.nl/baan/nkindoormeerkamp.html of via Hans de Vries.
07 mrt	Rotterdam	RWV	Winterserie RWV, 1 tot 10 km snelwandelen + 10 km prestatietocht. Langepad, start 11:00 u. Inschrijven bij start. Info: 010-4662015, 0181-624046 of www.rotterdamsewandsportvereniging.nl
14 mrt	TILBURG !!!	OLAT	Snelwandelwedstrijden & prestatietochten 5 t/m 50 km op de weg. Ook voor sportieve wandelaars. Wielerclub Pijnenburg, Bijsterveldenlaan 3. Start 50 km 10:30 u; 30 km 11:30 u; 10 & 20 km 13:30 u; 5 km 14:30 u. Inschrijven in clubhuis. Alleen voor de 50 km geldt een minimale snelheid van 7 km/u. Voorinschrijven tot 1 maart op www.olat.nl of bij Hans de Vries. OLAT-leden ontvangen bij voorinschrijving 50% korting. Na-inschrijving bij start is ook mogelijk. Finish is om 17:40 u gesloten.
21 mrt	Rotterdam	RWV	Uurwedstrijd snelwandelen op baan. Langepad, start heren 13:15 u, dames & junioren 12:30 u. Inschrijven voor 1 maart, zie verder onder 7 mrt.
27 mrt	Zaandam	De LAT	Amsterdam-Hoorn, prestatietocht van 42,195 km. Wingerdweg 260, aanvang 10:45 u. Inschrijven bij de start. Info via 020 - 6900036 of www.delat.nl
28 mrt	Dordrecht	av Hercules & av Parthenon	Dwars door Dordt, wedstrijd & prestatietocht van 10 km. Sportpark Reeweg (Halmaheiraplein), start 13:00 u. Inschrijven t/m 23 maart via www.dwarsdoordordt.nl , of bij de start.

Margraten-Banneux: toch nog een witte kerst

Pelgrimage in een sneeuwstorm

Dit had ik niet verwacht. Terwijl Nederland zucht onder de sneeuw, is in Limburg nauwelijks iets gevallen. Maar wanneer we uit Margraten vertrekken dansen de eerste sneeuwvlokken naar beneden. Misschien komt het toch nog goed vandaag.

Het is nog donker als een klein clubje wandelaars zich opmaakt voor de pelgrimstocht Margraten-Banneux. Dertig man hooguit omringen om 06:30 uur de route-uitdelers en gaan op weg. Ons groepje bestaat uit Erik & Isis, het drietal Roel, Anita & Ineke en ik.

Net buiten het dorp duiken we de eerste onverharde weg in. Isis had ons aangeraden onze zaklamp mee te nemen en nu snap ik waarom. Helaas ben ik hem vergeten. Gelukkig is er ruim voldoende strooilicht van de omringende dorpen om goed te kunnen zien. In een holle weg heeft zich wat sneeuw verzameld, maar de velden zijn nog kaal en bruin. En ik had me nog zo verheugd op een witte kerstwandeling.

Als eerste doen we Banholt aan. Bij de kerk draagt een kale den de Limburgse vlag in top en een klein kerststalletje wordt veelvuldig op de foto gezet. We klimmen, tot we uitkijken over het omringende land, waar een blauwe schemering de dag aankondigt. In het dal wijst de kerkklok van Noorbeek bijna acht uur aan. Hier zien we mooie vakwerkhuisen en de typerende Limburgse hoeves met binnenplaats. Voor iemand uit Overijssel is dat heel bijzonder en ik krijg een heerlijk vakantiegevoel.

Onderweg kom ik Bernhard tegen, de fotograaf van de Bossche 100, en we praten met veel genoegen over lange afstanden. Terwijl we een naamloos Belgisch dorpje binnenwandelen dat we menen te herkennen van de Nacht van Gulpen, raak ik wat achterop. Na een tijdje besluit ik Erik en Isis in te halen, maar dat is nog niet zo makkelijk op de bevroren ondergrond. Bovendien ken ik de route niet.

Er hangen geen pijlen en ik loop gewoon achter wandelaars aan, tot ik iedereen in zicht heb ingehaald. Bij een kruising moet ik toch even speuren op de routebeschrijving, maar uiteindelijk zie ik een paar mensen lopen langs een bosrand.

Bij een wijngaard vol troosteloze kale takken weersta ik de verleiding om een hoekje af te snijden. Zolang de route mooi is, volg ik de hele weg. En mooi is het hier. Prachtige uitzichten over witte dalen, het land ordelijk verdeeld in vakjes met heggen en boerderijen. Pas bij de eerste rust in een oude abdij zie ik Erik en Isis weer. Roel en zijn meiden moeten ergens voor me zitten, daar ben ik van overtuigd. Zouden ze deze rust hebben gemist?

De onherbergzame vallei heette ooit 'Dal van de duivel', maar nadat de abdij in 1216 werd gesticht, doopten de monniken het dal om tot Val Dieu, vallei van God. Nadat we wat hebben gedronken, bezoeken we de kerk, een hoge ruimte met gotische bogen en eenvoudig glas-in-lood. Bij de ingang staat een vrouw van de Stichting Pelgrims- en voetpaden. Ze leest ons het pelgrimsreisgebed voor. Hoewel ik niet

veel op heb met religie, past het gebed goed in deze omgeving en deze dag. Het is tenslotte een pelgrimstocht, al kom ik eerlijk gezegd voor de prachtige omgeving.

We verlaten de kerk in een fikse sneeuw-bui. Een trappenpad langs een bevroren beekje voert ons door het bos naar een verharde weg. Terug in open landschap loeit de wind door de heg en merken we dat de combinatie van harde wind en koude sneeuw geen aangename is.

De sneeuw bijt in onze wangen en ik hou mijn hand ervoor om mijn gezicht te beschermen tegen het venijn van de winter. Wanneer ik de sneeuw wil afvegen die zich op mijn bril heeft verzameld, ontdek ik dat de glazen nog schoon zijn. De sneeuw heeft zich vastzet in mijn wenkbrauwen en alleen met onvrijwillige epilatie krijg ik het ijs uit de haartjes. De koude is ook voelbaar in mijn linkeroog, dat sinds mijn Lyme-infectie bij vermoeidheid een stuk groter is dan het rechter en nog steeds minder knippert. Ik doe mijn best het vochtig te houden.

De dag is opeens donker geworden. Niks geen vergezichten, alleen onze voeten zien we nog. Het lopen gaat zwaar, alsof je op het strand loopt. Je voeten vinden geen grip in de sneeuw en glijden weg. Wandelaars verdwijnen in de sneeuwjacht. Wanneer we een steil weiland afdalen naar een 'stegelke' (draaihekje), kijk ik omhoog en zie mensen opdoemen uit de witte wereld. Sprookjesachtig.

Van kasteeldorp Bolland krijg ik niet veel mee. Ik zie een groepje mensen

staan bij een muur van een boerderij met een poort erin. Pas wanneer we het plaatsje verlaten, realiseer ik me dat we in Bolland zijn geweest en lees ik dat we net het kasteel zijn gepasseerd. In het kapelletje van Noblehaye houden we een korte rust om onze boterhammen op te peuzelen.

Boven het altaar staat een klein, wit Mariabeeldje. Volgens de routebeschrijving vonden soldaten het beeldje in 1600 in een boomstronk. Zij brachten het naar de pastoor van Bolland, die het in zijn kerk plaatste. De volgende dag was het beeldje echter terug in de boomstronk, voor streekbewoners het teken dat Maria hier een kapel wilde. De tekst in de routebeschrijving is niet overdreven, het Maria-beeldje is echt heel klein. Het zou prima passen in het kerststalletje met realistische figuren, waarin baby Jezus nog ontbreekt.

Na de kapel komen we bij een auto-sloperij, waarin midden in het toegangshek een klein kantelpoortje zit. De weide waarin we terecht komen is erg steil. Hoewel we in de diepte vóór ons drie wandelaars zien lopen, zijn hun voetsporen al uitgewist. Voor Erik is dit echter de vierde keer dat hij deze tocht loopt en zijn GPS vertelt hem waar hij moet zijn. We mikken op de hoek van een boomgaard, waar we een beekje oversteken met behulp van een stapsteen. Na ons volgt niemand. Blijkbaar volgen andere wandelaars een alter-

natieve route. Ik ben blij dat we de officiële weg volgen en genieten. Wanneer maak je dit nou ooit mee in Nederland, een heuse sneeuwstorm!

In Soumange is zijn maar een paar cafeetjes open. In een ervan drinken we wat en het zakje chocolade-kruidnoten gaan in recordtempo leeg. Het is een pittige tocht vandaag. Gelukkig gaat de wind iets liggen in de loop van de middag en staakt ook de sneeuwbus haar bombardement. Nu kunnen we weer zorgeloos genieten van de omgeving.

Voor Olne dalen we af over een smal pad. Erik vertelt dat dit pad vrijwel altijd onder water staat, maar nu hebben we geluk. De sneeuw is onberispelijk

en alleen halverwege hebben we een klein stukje modder. We dalen verder af, een trappenpad naar het riviertje de Vaux, dat ingeklemd door stenen kades naar het dorp Nessonvaux stroomt. Via twee aparte kanalen stroomt het water door het dorp. In een ervan is een klein stroomversnellinkje, waar ijspegels zich aan de oever hebben vastgezet. Erg mooi.

We hebben dan gezelschap gekregen van Piet en Tonnie van de WS. Ze verlaten ons weer wanneer we opnieuw een café induiken, want we willen niet te vroeg op het eindpunt zijn. In Banneux wacht ons een kerkdienst om 17:30 uur en voor die tijd willen we nog iets eten. Maar uren te vroeg aankomen, is ook weer niet de bedoeling.

Na een half uurtje trekken we verder voor de laatste 10 km. Via een voetgangersbrug steken we de spoorlijn Eupen-Luik over en meteen begint weer een klim naar het bos. Het is een van de laatste. In het bos zien we ook voor het eerst een sneeuwschuiver.

Langs de jeugdgevangenis en de plaatselijke FC wandelen we dan (eindelijk) Banneux binnen, waar Maria in 1933 zeven keer verschenen zou zijn aan de elfjarige Mariette Beco. Er is een openluchtkapel waar in donkere nissen talloze kaarsjes branden. In de avondschemering een ontroerend gezicht.

-Rinda Scheltens-

Na de derde dag van 2010 staat de teller op 40,2 km

De eerste wedstrijd van 2010 valt op zondag 3 januari. Dan zal blijken of er na de feestdagen sneller gelopen wordt dan tijdens de wedstrijden ervoor.

Op nieuwjaarsdag komt het idee in mij op deze te benutten voor een trainingsronde vanuit Leidschendam, waar ik bij mijn ouders Oud en Nieuw heb gevierd. Een rondje Kniplaan is een mooie start in het nieuwe jaar voor wat betreft de snelwandeltraining. Het komt een beetje op hetzelfde neer als het doorknippen van een opgespannen openingslint. Waar de Kniplaan tussen Leidschendam en Stompwijk al niet goed voor is....

Extra attractie van deze training is het traject door landgoed De Horsten, waar het heerlijk rustig is. Vanuit het landgoed gaat het via de Horstlaan en de Kniplaan, om vervolgens het water van de Rijn-Schiekanaal te volgen tot aan de sluisbruggen van Leidschendam, terwijl aan de overkant ter hoogte van de Rietvink duidelijk wordt, dat een jonge knaap zich niet voorgenomen heeft om in 2010 niet meer naar zijn hond te schreeuwen.

Nameten op Google leert, dat er die vrijdag ruim 19 kilometer afgelegd is en dat is een mooi begin van het nieuwe jaar.

Na een zaterdag vol activiteiten in Tilburg met mijn dochterje Priscilla volgt de zondag van de wedstrijd. In Rotterdam

wordt het voorgevoel van 'fietspad' bevestigd. Dit betekent dat het normale wedstrijdparcours afgekeurd is en overgegaan wordt op het sneeuw- en ijzervrije fietspad, waar een traject van 500 meter 10 maal op en neer gewandeld wordt. Waarmee meteen de keerpuntvaardigheidsproef afgenomen wordt: 20 keerpunten markeren de wedstrijd voor de 10 kilometerwandelaars, waarbij overigens geen kant aangeraakt dient te worden.

Dat een sneeuw- en ijzervrij fietspad deze zondag toch wel uniek is, wordt duidelijk tijdens mijn inlooprondje om de Kralingse Plas. Op dat traject tref ik geen meter wegdek aan met vergelijkbare conditie: voortdurend is alertheid vereist om glijpartijen te voorkomen. Desalniettemin wordt het een rondje met indrukwekkende vergezichten over een bevroren Kralingse Plas, met reigers die door honden opgejaagd worden.

Over de wedstrijd zelf kan ik kort zijn: met de tussentijd op 1 kilometer (7'30") wordt duidelijk dat er deze dag niet veel in zit én wordt bevestigd dat er op 1 januari daadwerkelijk effectief getraind is. Het wordt met 1 uur 18'23" geen beste, doch acceptabele eindtijd. Maar de kilometerteller staat na de derde dag van 2010 op 40.200 meter.

-Paul Koks-

Over eindeloze wegen, een fata morgana, een dorp vol schapen en een lichtshow

De camino, van St-Jean-Pied-de-Port tot Leon (4)

Twee jaar geleden stond in dit blad het vervolgverhaal 'Lotgevallen in de buurt van de Lot'. Inmiddels is Peter van de Ven een heel eind opgeschoten op de Camino. Hier het vierde en voor nu laatste de deel van zijn lotgeval- len als pelgrim in Spanje. Maar eindpunt Santiago blijft bewaard voor een volgende wandelreis.

Woensdag 2 september

Nog drie dagen te gaan en nog steeds geen spatje regen gehad. En die kou 's ochtends, daar trekken we zelfs niet eens een extra trui voor aan. Ons vertrektijd- stip in Formista is vijf over zeven, nog stikdonker is het. Goed uitkijken dat we het dorp aan de juiste kant uitlopen. Als dat is gelukt is het alleen nog een kwes- tie van een lang pad volgen.

Dat lange pad loopt negentien kilome- ter langs de autoweg, echt een rechttoe- rechtaan-landschap. Na 4 km het ontbijt bij de wagens in Poblacion de Campos. Hier nemen we een bewegwijzerd alter- natief voor de hoofdroute. De meesten van ons hebben dat niet in de gaten, en zo zien we op een gegeven moment rechts van ons Martin van Ruyven en Martha de Heus lopen. Na een uurtje voegen ze zich weer bij ons.

Als afleiding hebben wij de ongeveer 120 cm hoge stenen paaltjes, die op elke honderd meter in een vierkant bij el- kaar staan, voorzien van de Camino-markering. Met de helft minder waren wij ook al tevreden geweest.

Iedereen komt weer bij elkaar in Villarmentero de Cam- pos. Na een half uur wacht ons een chocoladebroodje van de twee Theo's. Dan blijken de echtparen Jansen en Van de Raad achter ons te zitten, een absurde situatie voor Arie en mij. Voor de grote rust, in Carrion de Los Condes, missen we een stempel. Geen nood, er komen nog 33 voor Santiago.

Carrion was vroeger een belangrijke pleisterplaats voor de pelgrim, met twaalf kerken en even zovele hospitia. Nu zijn het er nog steeds zes, maar na een halve dag op die saaie weg interesseert de horeca ons meer. Wim Brooijmans heeft al kwartier voor ons gemaakt. We horen van de Theo's dat we

hier vanavond een restaurantje gaan opzoeken.

Na een grote consumptie gaat Arie 'op kerkenjacht', maar er moeten na het middaguur nog zeventien kilometers bedwongen worden, over een weg waar helemaal geen dorpen aan liggen en waar zowat geen verkeer langskomt. Dus na een blik op het documentatie- centrum Camino de Santiago aan het eind van het dorp zetten we de blik op oneindig. Weer rechttoe-rechtaan. De

eerste kilometers nog verhard, maar daarna hebben we zelfs die luxe niet meer. De rust van Theo laat op zich wachten. Een paar keer zien we een fata morgana van een blauw-wit busje, voordat het er om twee uur echt is. We zijn blij weer in de schaduw van een boerenschuur van soep, brood en wijn te kunnen genieten. Arie komt een kwartier later, het foto- graferen had niet zo lang geduurd. En Wim heeft nog ergens een middagdutje gedaan.

Ongeveer 4 km voor het einde passeren we Betteke Tordoir. Die staat daar te kijken met een blik van 'Is er nog leven achter de horizon?' Die horizon is er een uur later: Calzadilla de la Cueva. Een pelgrimsherberg een prachtige afbeelding van een peregrino. Ze hebben daar ook een snurkruimte, maar ik mag van Theo bij de groep blijven in het iets verderop gelegen hotelletje.

De menukaart wordt goedgekeurd door de reisleiding, met als voordeel dat we nergens meer naar toe hoeven. 's Avonds nog genoten van een volle maan; die staat een beetje troebel op mijn toestel, maar dat had zeker niets met drank te maken (leve de hobby-fotografen).

Donderdag 3 september

Van Calzadilla de la Cueva naar Berci- anos, 33 km. Dit is 5 km langer dan in de planning staat, omdat Theo morgen- vroeg op de laatste dag al vroeg in de middag wil aanrijden voor de terug- reis. De eerste tien kilometer lopen we weer evenwijdig aan de autoweg, net als gisteren een eentonig stuk. Pas bij Terradillos de Templarios zijn we (tijde- lijk) van die weg af.

Tussendoor is er nog het ontbijt in Ledi-

gos, in de schaduw van een huis, maar dat hebben we bij de lage ochtendtemperatuur niet nodig. In de provincie waar we nu zijn, Palencia, valt het op dat veel huizen uit leem zijn opgetrokken. Er blijkt vanaf dat dorp toch een pad door het platteland te gaan, maar de meesten besluiten boetedoening te doen langs dezelfde hoofdweg. En gelukkig, na 10 km zijn er weer even wat landelijker wegen door de akkers.

Al vrij snel zien we Moratinos liggen. Bij binnenkomst van het dorp zien we aan de voet van enkele heuvels de toegangspoorten en bovenop schoorstenen. Dit blijken weer bodega's te zijn. Er is hier ook een klein kerkje. Ondanks de simpele inrichting zijn de beelden en schilderijen de moeite waard. Ook stempelen we hier onze kaarten.

Een uur later passeren we San Nicolas en daarna is de landelijke rust weer voorbij, want we lopen weer richting de autoweg. Op een gegeven moment een groot bord 'Junta de Castilla y Leon'. Je zou bijna denken dat daar een militair bewind heerst, maar het is de aanduiding van het district. Een half uur later steken we de autoweg over en aan de overkant langs een riviertje hebben we koffiepauze. We lopen een kleine 600 meter door, om uit te komen bij een heel klein kapelletje waar in het gidsje niets over vermeld wordt. We bevinden ons intussen in de provincie Leon.

In Sahagun zetten we onze bagage alvast neer in de herberg, want hier is de laatste overnachting op de Camino. We houden er een uitgebreide drinkpauze, het schaduwrijke terras onder grote platanen kunnen we bij de hitte van 25 graden niet weerstaan. Bij het verlaten van Sahagun zien we een oude poort, de ingang van een oud Benedictijnenklooster. Voor Arie leg ik een stilleven vast van een rots met daarop de pelgrimsstaf met zijn kalebas.

De route hier blijft onverminderd saai en dan kun je alleen maar schrijven over de lunch onder hoge struiken, waar je weer schuilt voor de middaghitte (30 graden). We komen nu geen plaatsen meer tegen. Er is alleen nog een rustige weg, omzoomd door pla-

tanen. Geen reusachtige bomen, maar elke schaduw is welkom.

We moeten nog een klein stukje omlopen wegens de aanleg van een autoweg. Gelukkig hebben de wegwerkers net middagpauze, waardoor we niet in de stofregen van graafmachines en tractoren hoeven te lopen. Rond kwart over vijf komen Arie en ik als laatsten van de groep in Bercianos aan. Het was vandaag echt een dag voor de kilometereters: verstand op nul en blik op oneindig!

's Avonds weer dat terras met platanen vlak bij ons hotel opgezocht. Er zit een internationaal gezelschap, een Argentijns groepje laat de ene pul na de andere aanvoeren (foei?!). Misschien is de Camino voor hen hier voorlopig afgelopen. Er zijn twee Vlaamse dames en ook Theo van de Ven voegt zich ook

nog een uurtje bij ons. We hoeven ons voor de terugreis per auto geen zorgen te maken, want in de plaatselijke garage heeft hij voor de zekerheid nog eens naar die versnellingspook (zie de aflevering van november) laten kijken.

Vrijdag 4 september

De laatste dag, en dat komt voor mij goed uit, want het kleine teentje van mijn rechtervoet speelt behoorlijk op. Nel zegt dat ik dat had moeten afplakken, maar soms ben ik een

beetje eigenwijs. Dus probeer ik er niet aan te denken en na een paar uur gaat het al beter.

De zon komt fraai boven de horizon uit en voor de meesten is dit de eerste foto van die dag. De ochtendkilte is anders dan twee dagen geleden; dusdanig dat ik voorlopig toch maar mijn trainingsjack aanhoud. Vanwege het teentje blijf ik overwegend op de verharde weg lopen, al ligt er een het grindpad langs. De platanen zijn ook hier aanwezig en

dat blijkt de hele dag zo. Na acht kilometer het eerste dorp, El Burgo Ranero. Een stenen kruisbeeld van wel vier meter hoog is de blikvanger.

Voor de laatste keer koffie met ontbijt. De twee Theo's zijn ondertussen populair geworden bij de overige pelgrims, want er is altijd wel een kopje koffie, thee en een stukje cake voor hen over. Theo Tromp deelt meteen maar zijn TT-reizenbrochure uit; misschien heeft hij voor 2010 een paar nieuwe klanten geworven.

En weer verder gaat het over de platanen-weg, deze keer 13 km naar Reliegos. Rechts passeert op korte afstand een trein. Waarschijnlijk is dit zowel over de weg als op het spoor de belangrijkste oost-west-verbinding in Noord-Spanje. Op dit stuk treffen we nog een Nederlands echtpaar dat we ook al voor Burgos hebben gezien. Zij doen de Camino per fiets.

In Reliegos zien we bij het binnenkomen enkele grotten. Maar hier geen wijnopslag want de wijngaarden staan tegenwoordig droog. Toch wordt er hier wat verbouwd, want een paar keer passeren we beregeningsinstallaties die wel 100 meter bestrijken. Op een picknickplaats kort voor ons eindpunt eten we chili-con-carne, met een wijntje daarbij. Dat is twee keer warm, want de temperatuur is vandaag weer 25+ geworden. Helaas deze keer geen schaduw.

De Columbiaanse pater schuift ook aan. Wim Brooijmans laat even op zich wachten; die heeft in Religios een stempelpost in een restaurant bezocht. Nou ja, dan halen wij dat stempel maar in Mansilla de las Mulas.

Mulas doet een beetje denken aan muilezels, en op de markt staan er inderdaad drie. Ze horen bij een Engelse groep, die al meer dan tweeduizend kilometer onderweg is. Ze trekken veel bekijks. In de dorpsstraat komen we een schaapherder met kudde tegen. Vandaag hebben we langs de weg ook een kudde gezien, maar in het dorp is dat toch indrukwekkender. Tenslotte vallen de dikke stadsmuren op. Dit zou best nog een overblijfsel uit de Romeinse tijd kunnen zijn.

Het kost nog veertig minuten om

de stempelpost te vinden en sommigen doen wat inkopen. Maar om drie uur rijden we aan. We hebben een heel eind gelopen in die dagen, want het kost ons vier uur om in Bilbao te komen. Daar kunnen we na zeventien dagen weer zien hoe regen er uit ziet. Wel rare temperatuursverschillen in de stad: de ene digitale thermometer geeft 18 graden aan, terwijl 150 meter verderop de andere op 30 staat!

Vrijdag & zaterdag 5-6 september

De terugreis. De reisleader wil zo vroeg mogelijk vertrekken: om kwart voor acht moet iedereen in de wagens zitten. 'sNachts is de klok echter een kwartier teruggezet en dan wordt het half acht. Enkele personen moeten dus het ontbijt gauw naar binnen werken, temeer daar de rest allemaal al klaar is. De reisleader heeft natuurlijk groot gelijk, we moeten nog heel Frankrijk en België doorkruisen. Maar hij heeft buiten één persoon gerekend, die er na een half uur rijden achter komt dat zijn mobieltje in het hotel is blijven liggen. Zo wordt dat kwartier winst ruimschoots teniet gedaan.

Onze overnachting in Chartres heeft Theo Tromp speciaal uitgezocht omdat hier een toeristische attractie is: met laserlicht worden hier 's avonds op gebouwen, bruggen en muren afbeeldingen geprojecteerd, en op de kathedraal wordt dat zelfs nog begeleid door muziek. Daarna nog ruim drie kwartier de lichtjesroute gelopen, maar op een gegeven moment haken de meesten af. Dat we in ruim twee weken ongeveer 400 kilometer hebben afgelegd, eist zijn tol.

De volgende dag arriveren we rond half vier in Tilburg, waar Arie, Wim en ik bij Boerke Mutsaers nog een naborrelen. Conclusie: we kijken terug op heel gezellige wandeldagen en hebben er alle vertrouwen in dat we in 2010 de kathedraal in Santiago bereiken. Als de weergoden ons dan gunstig gezind zijn -vanwege het Heilige Jaar vertrekken we pas op 9 september, dus iets meer kans op regen- kan het helemaal niet meer stuk!

-Peter van de Ven-

JAARVERGADERING

Hallo lezers,

Ik zal me eerst eens even voorstellen; ik ben Ingrid Tromp, 46 jaar en woon in Budel. Doordeweeks hou ik me bezig met nu nog het verkopen van champignonconserven en straks andere producten.

Ik kwam met wandelen in aanraking toen ik in 2004 op de pijnbank van de fysiotherapeut lag. Dat zal ik even uitleggen. De fysiotherapeut vertelde dat hij met z'n gezin het Pieterpad aan het lopen was. 'Pieterpad?', vroeg ik. Dat leek me wel wat en dat bleek ook zo te zijn. Een prachtige route door diverse landschappen en al wandelend alle tijd hebben om dat eens goed te bekijken.

Dat is wat me aantrekt in het wandelen: heerlijk in de buitenlucht bezig zijn, je eigen land ontdekken, je gedachten de vrije loop laten of juist ordenen. Na het Pieterpad volgden nog het Pelgrimspad, het Grenslandpad, het Airbornepad en het Hertog Hendrikpad.

Na een aantal jaren alleen op de paden rondgezworven te hebben, ben ik ook eens aan een georganiseerde tocht gaan meedoen. Wandelen samen met andere mensen vond ik toch ook wel erg gezellig! Dat ging ik dus steeds meer doen en bovendien liep ik steeds langere afstanden, tot vorig jaar twee Kennedymarsen en de Vierdaagse toe. Dat wandelen verslavend werkt, hoef ik niemand uit te leggen.

Vorig jaar heb ik voorzichtig ook even gesnoven aan het wedstrijdwandelen door mee te doen aan de 50 km in Weert tijdens het internationale weekend. Geweldige sfeer – hoewel ik daar ontdekt heb dat ik vooral een recreatieve wandelaar ben.

Na de Kempische wandeldagen van 2008 ben ik lid van OLAT geworden, omdat ik de sfeer daar zo goed vond en ik het prettig vind deel uit te maken van een gezellige club mensen. Sinds die tijd heb ik al

De afgelopen jaren deed het OLAT-bestuur regelmatig een oproep aan onze vrouwelijke leden om zich kandidaat te stellen voor een bestuursfunctie. En hun gebeden zijn verhoord, dubbel en dwars zelfs, want er zijn nu twee dames opgestaan die zich voor het clubbelang willen inzetten. Op onze jaarvergadering van 6 maart in Eindhoven wordt hun aanstelling pas officieel, maar zij stellen zich nu vast aan u voor.

Ingrid

Antoinet

aardig wat OLAT-tochten meegelopen en probeer elk evenement zo eens uit (Wandelen op Dinsdag, clubreis naar de Ardennen, wedstrijdwan­delen, enz.).

Toen ik gevraagd werd om deel uit te maken van het bestuur van OLAT heb ik daar even over nagedacht omdat ik een mens van de weloverwogen beslissingen ben, en toen vrij snel ja gezegd. De club mensen spreekt me aan, wandelen is een grote hobby en vanuit mijn werk ben ik tot een goede organisator en coördinator geworden.

Het lijkt me een uitdaging om onze wandelvereniging de volgende jaren door te helpen loodsen.

Groeten,
-Ingrid Tromp-

Hallo OLAT-wandelaars,

Ik wil me voorstellen als aankomend bestuurslid.

Mijn ouders hebben me Antoinet Gooren genoemd en naar die naam luister ik nog steeds. Geboren en getogen in Castenray (Limburg) en in 1970 afgestudeerd als tuinbouwlerares. Nu ben ik werkzaam als docent natuurwetenschappen, op het ROC in Tilburg.

Ik heb altijd iets met de natuur gehad en ben ook graag buiten. Ongeveer twaalf jaar geleden ben ik begonnen met het Pieterpad en sindsdien ben ik besmet geraakt met het wandelvirus. Zo heb ik ook al verschillende lange-afstandspaden gelopen.

In 2005 ben ik op een dinsdag in aanraking gekomen met OLAT en meteen werd ik welkom geheten en opgenomen in de groep. Het is een gezellige club waarbij ook flink gewandeld wordt. Bovendien zet ik graag samen met Corrie van Loon wandeltochten uit en zoek ik vooral de bijzondere kleine paadjes op. Dus op dinsdagen kom ik helemaal aan mijn trekken.

De komende maanden wil ik me oriënteren binnen het bestuur, welke taken ik ga vervullen. Maar ik wil zeker een belangrijke schakel zijn tussen de dinsdagwandelaars en het bestuur.

Tot ziens bij een van de wandelingen!
-Antoinet Gooren-

POLOSHIRTS VOOR 5 EURO TE KOOP TIJDENS DE JAARVERGADERING

Tijdens de jaarvergadering kunnen OLAT-leden hun slaatje slaan, want boetiekhoudster **Hetty van Wijk-Verberne** gaat in Eindhoven de laatste voorraad polo-shirtjes met OLAT-opdruk uitverkopen. Ze mogen weg voor slechts 5 euro.

Zoals u weet houdt de boetiek na de Paastocht op te bestaan. Hetty is eind vorig jaar al begonnen met de uitverkoop, en die loopt best goed want veel voorraden zijn al weggewerkt tijdens de Grenzeloze Tocht en de winterserietoetocht in Moergestel. Vooral sokken en truien vonden gretig aftrek.

In Eindhoven zal Hetty niet haar winkeltje opbouwen, maar iedereen kan haar aanspreken voor of na de vergadering en tijdens de pauze. Bij het 'zakken' van dit nummer waren de meeste maten nog voorradig in de kleuren navy, groen, rood en wit.

KORT NIEUWS

ROOKVERBOD IN BOSSEN

De gemeente Oosterhout heeft half januari besloten om roken in de omliggende bossen helemaal te verbieden van 1 maart tot en met oktober. Dat vinden de bestuurders handiger dan een (tijdelijk) rookverbod in periodes van droogte. Het verbod moet helpen om bosbranden te voorkomen.

Rondom Oosterhout ligt zo'n duizend hectare bos. Bij Staatsbosbeheer zijn ze niet blij met de maatregel. Zoveel rokers zijn er niet en de handhaving in zo'n enorm gebied is niet te doen, zei een boswachter op de regionale omroep.

ARDENNEN ZONDER LEFFE?

'In de hemel is geen bier, daarom drinken wij het hier', luidt een bekend gezegde. Maar in België ging dit even niet op, want daar kwam de toevoer afgelopen maand stil te liggen wegens langdurige stakingen bij de InBev-brouwerijen. Daar komt onder andere ook de Leffe vandaan, het biertje dat er altijd zo lekker in fietst na een stevige wandeltocht in de Ardennen.

We zijn dus benieuwd of de Leffe straks als vanouds vloeit als op 27 maart onze clubreizen weer van start gaan. **Toon van Wordragen** zit in elk geval klaar om de eerste boekingen te verwerken. Het reisschema staat op pagina 3.

BEDRIJFSLOGO ALS BOSJE

Onze landbouwminister Gerda Verburg heeft een ideetje op papier gezet: laat bedrijven betalen voor de aanplant van nieuwe bossen, en geef zo'n bos dan de vorm van het bedrijfslogo. Als dat werkelijkheid wordt, kunnen onze routebouwers straks hun lol nog op en wandelen wij van –noem maar wat– het logo-bos van MacDonalds via Gamma naar Calvé. In plaats van gewoon over de Kampina.

Een ander idee van de minister is het zogeheten supermarktbos. Langs snelwegen zouden kleine supermarkten moeten verrijzen waar men punten kan sparen voor de aanleg van nieuwe bossen. In totaal zijn vijftig van zulke innovatieve ideeën uitgewerkt door Verburgs ministerie.

DINSDAGWANDELAARS OP GLAD IJS

Normaal zou deze WoD-tocht lángs het Kanunnikesven gegaan zijn. Maar dankzij de dikke ijslaag konden de Dinsdagwandelaars het ven nu eens oversteken. Winnifred van den Boom maakte er een foto van, en ook van andere mooie plekjes van die dag, onder meer op de Grote Heide en in Gijzenrooi bij Geldrop.

De tocht was uitgezet door Kees en Truus van Vessem en vernoemd naar de pleisterplaats vanwaar men vertrok: de Hut van Mie Pils. Ondanks dat de WoD-wandelaars uit alle windstreken afkomstig zijn, hadden de meesten het erop gewaagd, en de 42 deelnemers hoefden daar geen spijt van te hebben. Behalve op het bevroren en besneeuwde ven was het nergens echt glad. En 's middags liet zelfs de zon zich nog zien. „Ja, we hebben echt geboft”, zegt coördinator Piet van de Zande.

Als vervolg op de Dave Green Memorial Walk in mei 2009

De Capital Ring Walk: in drie dagen rond Londen

In ons vorige nummer vertelde Piet Jansens hoe hij met een groep wandelaars (waaronder diverse OLAT-leden) de Dave Green Memorial Walk liep rondom het eiland Wight. Meteen daarna reisde hij met een aantal liefhebbers door naar Londen om in drie dagen de Capital Ring Walk te gaan doen. Daarvan doet hij hier verslag.

Deze wandeling rondom Londen stond al een aantal jaren op mijn verlanglijstje. Van Jill Green wist ik dat zij deze 'CR' al twee maal eerder met een groep wandelaars non-stop had gedaan. Zij zou mij inseinen als dat weer zou gebeuren. Helemaal werd deze non-stop wandeling over 78 mijl niet meer gehouden wegens gebrek aan belangstelling. De Engelse wandelaars van de LDWA vonden het maar niks om hoofdzakelijk op asfaltwegen te lopen, die banjerden het liefste een 100 mijl door de landerijen.

Maar nu deed zich toch de gelegenheid voor om de Dave Green Memorial Walk en de Capital Ring achtereen te doen. We zullen deze CR met zijn vieren gaan wandelen: Frans Leijtens, Co de Jong, Wim Veerman en Piet Jansens.

De Capital Ring: historische wortels

Toen in de 19^e eeuw door de aanleg van spoorwegen enorme buitenwijken en voorsteden rondom Londen gingen ontstaan, waren er gelukkig al mensen met een vooruitziende blik om gedeelten van alle bossen en landerijen in te richten als een groene long rond de stad. Hierdoor ontstond een (bijna) aaneensluitende ring van parken.

Tijdens de oprichting van het London Walking Forum in 1990 kwam Roger Wathurst met het voorstel om een wandelroute rondom Londen te maken volgens het pas uitgekomen boek: 'The Green London Way'. Dit resulteerde in het ontwerpen van twee grote wandelroutes om Londen heen. De buitenste ring is de London Loop (150 mijl) geworden en de binnencirkel werd de Capital Ring met een afstand van 78 mijl. De CR werd in 2003 opengesteld waarbij een wandelgids uitkwam, geschreven door Colin Saunders. In september 2005 werd de CR officieel erkend als Lange Afstands Wandelpad.

De route gaat door maar liefst 62 parken en bossen, langs rivieren en kanalen, soms over oude spoorlijnen en rustige landwegen. Een enkele keer dient een drukke straat overgestoken te worden of een woonwijk doorkruist. De CR is verdeeld in 15 secties (Walks) met alle een eigen deelkaart. De gehele route is gemarkeerd met speciale CR-richtingaanwijzers en kan – alhoewel beschreven in 'clockwise' richting – in beide richtingen gelopen worden.

De planning

De Wandelgids van de CR had ik al in huis en van een aantal Engelse vrienden krijg ik de deelkaarten toegestuurd. Omdat wij de CR in drie dagen willen lopen wordt via internet een hotel opgezocht dat zo dicht mogelijk langs de route ligt en ook vlakbij een metro- of treinstation. De keuze valt op

het Euro Queens Hotel in de voorstad Crystal Palace. Dat is aan de zuidkant van de Thames. Een overnachting (met ontbijt) kost slechts £ 19,50 per persoon, een schijntje!

Dan wordt de CR opgedeeld in drie dagetappes, waarbij we de eerste dag 44 km zullen lopen. De tweede etappe wordt de langste dag met ruim 50 km en de derde dag is ongeveer 30 km zodat we dan nog naar Nederland terug kunnen rijden. Via internet kunnen we een reisschema vanaf de stations maken met vertrek- en aankomsttijden en waar je moet overstappen. Wat een prachtige uitvinding toch!

DINSDAG 12 MEI: CRYSTAL PALACE – SUDBURY HILL

Walk 4: Crystal Palace – Streatham

Als we om 07:00 uur gaan ontbijten, is het er al druk met veel zakenlui die naar de City moeten. Wij stappen een half uur later het hotel uit en na honderd meter gaan we bij de richtingaanwijzer van de CR het Westow Park in. Het mooie toegangshek is het enige dat nog overgebleven is van het vroegere landgoed 'Walmer House'. Het park is best heuvelachtig en als we een drukke verkeersweg zijn overgestoken gaan we het wat grotere Upper Norwood Park door. Opvallend is de in 1890 van graniet gemaakte drinkfontein. Via Beulah Hill wandelen we naar Biggin Wood. Dit bos is een van de laatste restanten van het vroegere Great North Wood. Na een paar kilometer is het volgende park Norwood Grove. Op de top van de heuvel staat het statige landhuis met dezelfde naam. We lopen er omheen tussen de mooie rozenheggen. Dan passeren we een smal riviertje, wat tevens een gemeentegrens is. Langs de oever staan eiken van meer dan 400 jaar oud er nog goed bij. Nu al valt het op hoe goed de markeringen zijn aangegeven. Je hoeft bijna niet op de kaart of routebeschrijving te kijken. Het Station van Streatham Common is het einde van Walk 4.

Walk 5: Streatham – Wimbledon

We passeren het Thameswater Streatham Pumping House, oftewel een gebouw van de waterleidingmaatschappij. Het is gebouwd in 1888 en het ziet eruit als een oosterse moskee. In

Tooting Bec Park zijn veel sportvelden en het Lido is een van de grootste zwembaden van Europa met 100-meterbanen. We gaan door de woonwijk Balham waar alle tv-films van Poirot zijn opgenomen.

Het volgende park is Wandsworth Common waar we een stuk over een vlinderpad gaan. Aan het einde ligt de Wandsworth Prison, waar de treinrover Ronnie Biggs gevangen heeft gezeten (tot hij daar ontsnapte). Even verderop komen we langs de Wandsworth Cemetery en de beschrijving geeft aan dat je beter het pad over het kerkhof kunt nemen. Dat is rustiger dan langs de drukke verkeersweg. Dat doen wij dus ook maar.

Via Durnsford Recreation Ground wandelen we naar Wimbledon en op Arthur Road zien we een koffiebar met een aardig terrasje wat mooi uitkomt voor een pauze. We zijn op het einde van Walk 5 en hebben zo'n 15 km afgelegd.

Walk 6: Wimbledon – Richmond Bridge

Bijna dit gehele stuk van ruim 7 km bestaat uit parken en landerijen. Het Wimbledon Park is al van de 16^e eeuw. Vlakbij zijn de beroemde tennisvelden. Op het meer wordt gezeild en je ziet overal watervogels. Het volgende park, Wimbledon & Putney Common, is nog een stuk groter en we komen langs een oude windmolen uit 1817, die nu is ingericht als museum.

Dan wandelen we het immens grote Richmond Park in. Wat een uitgebreid landschap! Dit is met 2500 hectare het grootste park van de stad. Hier dwalen kuddes edelherten vrij rond en in de verte zien wij ze lopen. We gaan heuvel op en af, langs een paar meren en even later door het grote bos Sidmouth Wood. Sommige eiken zijn zelfs meer dan 700 jaar oud. Je hebt je er geen idee van dat je in de wereldstad Londen bent. Vanaf de top van een heuvel bij Pembroke Lodge heb je een schitterend uitzicht over de River Thames en de Surrey Hills.

Bij Petersham Gate verlaten we het park en lopen we langs de oever van de Thames. We volgen een stuk van het Thames Path (dat loopt vanaf de oorsprong van de rivier tot aan de Thames Barrier, een afstand van 294 km). We zijn vlak bij het vliegveld Heathrow en natuurlijk is het Frans die ziet dat er een Airbus A-380 is opgestegen: het nieuwste en grootste passagiersvliegtuig ter wereld.

We passeren prachtige oude bruggen en langs de oever staan grote villa's. Bij Richmond Bridge zijn ze, op een scheepswerf langs de waterkant en in de open lucht, grote houten roeisloepen in elkaar aan het zetten. We kijken even hoe dat in zijn werk gaat. Dit is tevens het eindpunt van Walk 6.

Walk 7: Richmond Bridge – Osterley Lock

Nog een paar mijl volgen we het jaagpad langs de Thames, met aan de rechterkant het Old Deer Park, het vroegere jachtterrein van King James I. We gaan over het Richmond Lock naar de andere kant van de rivier en lopen over Isleworth Boulevard. In de rivier ligt Isleworth Ait, een klein eiland

van de Nature Reserve, waar meer dan vijftig verschillende soorten vogels leven. De route gaat over het terras van Town Wharf Restaurant en omdat het inmiddels al twee uur in de middag is, vinden wij dat een mooie gelegenheid voor de lunch. Voor £ 5,00 heb je een complete maaltijd.

Wim en Piet nemen er een pint bij, Frans houdt het bij zijn cola en Co lust wel een wit wijntje. Tenslotte is het geen wedstrijd en lopen we in een rustig tempo, terwijl Frans en Piet onderweg veel foto's maken. Na de lunch verlaten we de rivier en gaan door het Syon Park. We passeren het grote Syon House, eigendom van de Duke of Northumberland. Het is opengesteld en de tropische vlindertuin is wereldberoemd. Terwijl de Thames verder oostwaarts stroomt naar het centrum van Londen, nemen wij een doorsteek door Brentford en we komen uit bij Brent Lock. Hier is een samenvoeging van de rivier Brent en het Grand Union Canal, waar we nu verder langs gaan. In het Boston Manor Park wandelen we de brug over en dan komen we uit bij het Osterley Lock en einde van Walk 7.

centrum van Londen, nemen wij een doorsteek door Brentford en we komen uit bij Brent Lock. Hier is een samenvoeging van de rivier Brent en het Grand Union Canal, waar we nu verder langs gaan. In het Boston Manor Park wandelen we de brug over en dan komen we uit bij het Osterley Lock en einde van Walk 7.

Walk 8: Osterley Dock - Greenford

Voorlopig blijven we nog even het jaagpad langs het kanaal aanhouden tot aan Hanwell Lock. Er varen veel 'narrow boats' en dat is altijd weer een mooi gezicht, die in alle kleuren beschilderde boten. Na de sluizen nemen we het pad langs de Brent.

We gaan door diverse parken die allemaal aan elkaar liggen. Achtereenvolgens zijn het: Brent River Park, Churchfield Recreation Park, Brent Lodge Park en Bitterns Field. Daar verlaten we de

rivier en gaan het Perivale Park door. Dan over de voetbrug van de A-40 en even later lopen we langs het station van Greenford. Dit is het einde van Walk 8.

Walk 9: Greenford – Sudbury Hill

We hebben nu bijna 40 km afgelegd maar ons eindpunt voor vandaag is het volgende station. Vanaf Greenford Station gaan we de Paradise Fields Wetlands in, een van oudsher oud moerasgebied, maar nu is het er gelukkig droog. Het is de hele dag prima weer geweest en niet al te warm. Dus heerlijk wandelweer. We zijn terug bij het Grand Union Ca-

nal, dat we volgen tot aan Ballot Box Bridge. Dan een sterk stijgend pad naar de top van Horsenden Hill. Het is een mooi gebied met overal bloeiende struiken en veel fluitekruid.

Na 44 km wandelen komen we om 17:00 uur aan bij het station van Sudbury Hill en nemen de Underground naar Victoria Station, waar we overstappen op de trein naar Crystal Palace. Vanaf het station is het nog 800 meter lopen naar het hotel en onderweg kopen we bij de supermarkt nog wat broodjes en drinken voor de andere dag. Na het douchen zet Frans alle foto's meteen op zijn laptop. De avond wordt besloten met een gezellig etentje in een van de vele pubs van het voorstadsje.

WOENSDAG 13 MEI: SUDBURY - WOOLWICH

Walk 9: Sudbury Hill – South Kenton

We staan erg vroeg op, want we willen vandaag een etappe van meer dan 50 km afleggen. Daarom kunnen we niet terecht in de ontbijtzaal, maar hebben dat opgelost door gisteren alvast broodjes en wat drinken in te slaan.

Om 06:15 uur gaan we al met de trein en underground naar Sudbury Hill Station, waar we gisteren geëindigd zijn. Om 07:45 uur lopen we de CR op en gaan door de dure villawijk Harrow on the Hill en langs de beroemde Harrow's Boy's School die in 1572 is opgericht door ene John Lyon. Bekende mensen zoals Churchill, Lord Byron en Nehroe (India) zijn hier op school geweest. Het is een enorm complex en wij lopen over de Playing Fields met tennisvelden en golfcourse naar South Kenton Station. Hier gaan we over op Walk 10.

Walk 10: South Kenton – Hendon Park

Het is nog behoorlijk fris vanochtend doch het ziet er naar uit dat het toch een mooie droge dag zal worden. We wandelen door het Preston Park en Piet houdt de route bij en Frans loopt al weer volop plaatjes te schieten. In Fryent Country Park komen we langs een grote holle boom. Co past daar pre-

cies in en Piet lukt dat ook met een beetje duw- en trekwerk. Met Wim proberen we het maar niet.

Even later komen we op de heuveltop van Barn Hill. Dit is een bijzonder moment, want op deze plek is Dave Green op 28 september 2008 overleden, tijdens de begeleiding van een groep wandelaars op Walk 10. Aan de rand van een grote vijver staat een zitbank, en daarop is ter ere aan Dave een gedenkplaat aangebracht. Wij maken foto's van deze gedenkwaardige plaats en houden een moment stilte ter overweging.

Dan gaan we weer verder, het park uit en door een grote woonwijk. We passeren de grote St. Andrew's Church. Deze kerk stond eerst een aantal eeuwen in de voorstad Marylebone en is in 1931 steen voor steen afgebroken en opnieuw opgebouwd in de voorstad Kingsbury.

We komen uit bij het volgende park, Welsh Harp. De CR volgt een pad langs het Brent Reservoir, waar zelfs een paar watersporthavens zijn. Het reservoir is in 1835 aangelegd om het Grand Union Canal te voeden. Nadat we over het viaduct van de M-1 zijn gegaan, komen we in de voorstad Hendon aan. Dit is de plaats waar in 1989 nog een 100 mijl wedstrijd werd gehouden op het terrein van de Scotland Yard Police Academy. We hebben zo'n 15 km afgelegd en kijken in de winkelstraat of er

iets open is voor een bak koffie, maar helaas, alles is nog gesloten. Einde Walk 10.

Walk 11: Hendon Park – Highgate

Dan maar verder door het Hendon Park en vervolgens het Brent Park. Nu volgt een mijlenlange aaneenschakeling van naamloze 'riverside parks' – groenstroken langs 'brooks' (kleine riviertjes) en de North Circulaire Road. Dit is een van de drukste rondwegen van Londen, maar het geluid wordt in het bosgebied zodanig gedempt dat je er geen idee van hebt dat je langs zo'n drukke verkeersweg loopt. Via Northway Gardens langs de sportvelden naar Lyttelton Fields.

Aan het einde van dit park kruisen we de voorstad East Finchley en wandelen het Cherry Tree Wood in. Dit park is evenals de volgende parken Highgate Wood en Queens Wood een restant van het vroegere immens uitgestrekte bos- en jachtgebied van de Bisschop van Londen. Hier worden nog steeds volop archeologische vondsten gedaan. Na 23 km zijn we op het einde van Walk 11.

Walk 12: Highgate Wood – Stoke Newington

De volgende mijlen gaan over een voormalige spoorlijn, een zijtak van The Great Northern Railway naar Finsbury. Het is nu een onverhard voetpad dat na veel regen erg modderig kan zijn. Langs deze Parkland Way zijn nog restanten van het oude station Grouh End Station met een langgerekt oud perron. Daar moeten Wim, Co en Frans natuurlijk even op voor de foto. Na nog een paar kilometer komen we bij het Finsbury Park uit. Dit is een van de grootste parken van Noord-Londen.

In het park is een mooi restaurant en daar doen we ons te-

goed aan een lekkere broodjeslunch. Opmerkelijk is, dat tussen de gebruikelijke foldertjes zelfs reclame voor de Capital Ring ligt. Vooral de 'Route Overview' is een mooie folder voor het wandelboek.

Na de lunch wandelen we vanuit het park langs de New River. Die naam is misleidend want het is geen rivier maar een kanaal, zo'n 400 jaar geleden gegraven om vers drinkwater aan te voeren naar de stad. Het pad erlangs gaat tussen de bloeiende struiken door en voorbij een groot waterreservoir zien we een mooi kasteel. Ook hier bedriegt de schijn, want het kasteel blijkt een prachtig oud pompstation te zijn van de waterleidingmaatschappij. Het gebouw heeft zijn oude functie verloren en herbergt nu een sportcentrum met klimwand.

We doorkruisen Clissold Park en via Church Street wandelen we door Stoke Newington. Via een mooi toegangshek gaan we Abney Cemetery Park in. Dit is de (voormalige) grootste begraafplaats van Londen met wel 300.000 graven. Het werd in 1840 geopend en er liggen veel beroemde mensen. Overal grote tombes en monumenten, de ene nog mooier en groter dan de andere. We lopen langs de tombe van William Booth, de oprichter van het Leger des Heils.

Cemetery Park is een groot boscomplex en de CR slingert er helemaal doorheen. Bij de uitgang steken we de straat over naar Stoke Newington Station waar Walk 12 eindigt. We hebben nu 33 km afgelegd.

Walk 13: Stoke Newington – Hackney Wick

De volgende 5 km voert door een voormalig moerasgebied, waarbij we een zijrivier van de Thames volgen. Maar eerst gaan we nog door de drukke woonwijk van Upper Clapton. Dan gebeurt er toch wel iets opmerkelijks. Een Arabische vrouw, compleet bedekt in een boerka, komt ons tegemoet, en vlak daarachter loopt een man in orthodoxe joodse kleding. Dat zie je niet veel samen en ze horen ook duidelijk niet bij elkaar. Vlug probeer ik ze allebei op één foto te krijgen, maar dat hebben ze in de gaten en lopen snel een verschillende kant uit. De hele wijk wordt trouwens bewoond door orthodoxe joden, want in de straat komen we er nog wel een stuk of dertig tegen.

Voorbij Upper Clapton Road komen we in het Springfield Park en steken via een voetbrug de Lea over – een van de weinige bevaarbare Engelse rivieren. We volgen nu het pad erlangs, met links van ons de Walthamstow Marshes, een van de laatste stukken natuurlijk moerasland bij Londen. Onder de spoorbrug is een plaquette aangebracht waarop staat dat A.V. Roe hier op 23 juli 1909 de eerste vlucht van 300 meter (!) met een motorvliegtuig maakte.

Kort daarna gaan we bij Hackney de voetbrug over, lopen door North Mill Fields en dan weer een voetbrug over om langs de 'filter beds' (waterzuivering) te lopen. Nu gaan we door de Hackney Marshes; dit gebied wordt genoemd in het Guinness Book of Records omdat het de meeste voetbalvelden van de wereld heeft. We blijven de rivier volgen tot Hackney Wick Station en dit is tevens het einde van Walk 13.

Walk 14: Hackney Wick – Beckton

We houden nog even de oever van de rivier aan en bij Old Ford Lock, met verbinding naar het Hertford Union Canal, gaan we een soort dijk op. Op de ijzeren poort staat 'Greenway' en dit hooggelegen pad van 6 mijl lang loopt helemaal naar Beckton. Onder onze voeten, in de dijk, liggen vier dikke rioleringspijpen die al het afvalwater van de noordelijke wijken transporteren naar zuiveringinstallaties voordat het, totaal gereinigd, de Thames in stroomt.

Voor ons is het erg gemakkelijk lopen op een lang recht fietspad. Direct links van de dijk is alles afgesloten met hoge

hekken. Op een gigantisch groot terrein wordt volop gebouwd aan stadions en gebouwen voor de Olympische Spelen van 2012. Ook een groot nieuw station is in aanbouw, waardoor de CR hier en daar wat omgeleid is. De CR-markeringen zijn ook hier weer uitstekend aangebracht zodat verkeerd lopen niet moge-

lijk is. Even later passeren we een indrukwekkend gebouw van de Waterleiding, waarvan de naam 'The Cathedral of Sewage' al genoeg zegt.

Het is inmiddels vier uur in de middag en bij Plaistow verlaten we even de Greenway om in een pub iets te drinken. Weer terug op de Greenway blijven we over de riooldijk lopen tot aan de voorstad Beckton. We passeren de rand van de nieuwe buitenwijk, gaan over de voetbrug van de A-13 en wandelen het Beckton District Park door. Bij Royal Albert Station eindigt Walk 14.

Walk 15: Beckton – Woolwich

Het langgerekte park gaat ongemerkt over in het New Beckton Park. We zijn nu in het gebied van de voormalige 'Docks'. Vroeger was dit een groot, smerig industriecomplex met allemaal havens waar de grote zeeschepen hun vrachten losten voor de binnenvaartschepen. Dat heeft plaats gemaakt voor universiteiten, luxe buitenwijken en vliegveld London City Airport.

Voorbij het nieuwe Cyprus Station is het op een grote rotonde even zoeken naar de juiste richting. De kaart van Walk 15 geeft een nieuwe route aan, direct naar de Thames, doch die blijkt nog niet helemaal gereed te zijn. De markeringen

houden de oude route aan, dus volgen wij die ook maar. We passeren de sluizen van het Royal Albert Dock en King George V Dock. Een opstijgend verkeersvliegtuig scheert vlak boven onze hoofden. Even later bereiken we de Thames en blijven daar langs lopen. Dan door het laatste park van deze dag: het Royal Victoria Gardens Park, tot aan de Woolwich Foot Tunnel.

Je kunt ervoor kiezen om door de tunnel te wandelen, of de veerboot te nemen die er vlak naast ligt. Wim en ik vinden het wel leuk om te varen maar Co en Frans willen onder de rivier door lopen. De veerboot vertrekt precies als wij daar aankomen, dus dan maar gauw terug naar de tunnel. De Woolwich Foot Tunnel onder de Thames is in het jaar 1912 opengesteld en is ongeveer 700 meter lang. Het is best een mooie en goed verlichte tunnel. Door het trappenhuis gaan we 126 treden naar beneden en aan het einde weer 101 treden omhoog. Aan de overkant van de straat staat een grote wegwijzer van de Capital Ring.

De uitgang van de tunnel is ook het officiële start- en finishpunt van de Capital Ring. Dit is dus ook het einde van Walk 15 en tevens het beginpunt van Walk 1. Frans maakt met de zelfontspanner op zijn camera een foto zodat we er met zijn vieren mooi op staan. Daarna lopen we via de markering nog een kleine twee kilometer door naar Woolwich Dockyard Station, waar we de trein nemen naar Crystal Palace. Het was een lange dag en we hebben ruim 52 km afgelegd. We lopen nog even de supermarkt in voor ons ontbijt morgenochtend en zijn om 19:30 uur terug in het hotel.

DONDERDAG 14 MEI: WOOLWICH - CRYSTAL PALACE

Walk 1. Woolwich – Falcon Wood

Voor onze laatste etappe staan we weer erg vroeg op; om 06.00 uur staan we al op het station van Crystal Palace. In Woolwich Dockyard pakken we om half acht de CR weer op en wandelen het Maryon Park in. Frans duikt een bosje in voor een sanitaire stop en stuit op een vos die daar rondscharrelt. Deze Walk 1 is een aaneenschakeling van bossen en parken en open landschap, je komt door geen enkele woonwijk. Dit is ook Greenwich, bekend van de nul-meridiaan. De drie volgende parken – Maryon Wilson Park, Charl-

ton Park en Hornfair Park – behoorden tot een reusachtig landgoed en het Charlton House uit 1612 geldt als een van de mooiste landhuizen van Engeland.

Het gebied is behoorlijk heuvelachtig, we stijgen en dalen voortdurend. In het grote bosgebied Woolwich Common staat het fluitekruid metershoog. Het is een prachtig gezicht in de zon, die nu goed doorkomt. De jacks gaan uit, het wordt lekker warm. Met Castle Wood, Jack Wood en Oxleas Wood vormde Woolwich Common vroeger een van de grootste militaire oefencomplexen van het land. Toen Londen

steeds groter werd moest het plaats maken voor nieuwe woonwijken. Gelukkig werden grote delen als park behouden. We komen uit op de Academy Road en passeren de voormalige Royal Military Academy.

Shooters Hill is met 130 meter het hoogste punt van de CR maar daarna is het ook een behoorlijke klim naar de top van Oxleas Meadows. Boven staat een restaurant

maar dat is op dit vroege tijdstip nog gesloten. Je hebt hier wel een fantastisch uitzicht! We dalen af naar het Eltham Park en steken de drukke A-2 over via de Falconwood Footbridge, het einde van Walk 1.

Walk 2: Falconwood – Grove Park

Het Eltham Park South is het meest oostelijke punt van de CR. Daarna draaien we weer in westelijke richting en bereiken we door de woonwijk Eltham het Eltham Palace. Dit was tussen de 14^e en 16^e eeuw de favoriete residentie van de Engelse koningen, tot het werd geruïneerd door de legers van Cromwell. Tegenwoordig is het opengesteld voor het publiek. Vanaf de heuveltoppen heb je een schitterend uitzicht op de sky-line van Londen.

We volgen nu de King John's Walk door het Middle Park richting Mottingham, gaan een spoorviaduct over en moeten dan heel voorzichtig de vierbaans A-20 oversteken. Dit is de enige passage van een drukke verkeersweg zonder viaduct of verkeerslichten.

We passeren Mottingham Farm waar honderd jaar geleden boer Brown de leeftijd van 102 jaren haalde op een dieet van whisky, bier, steaks en sigaren! In de wijk Grove Park houden we koffiepauze in de shop van een benzinepomp. Benzine kost hier omgerekend nog geen euro per liter; een stuk minder dan bij ons.

Walk 3: Grove Park – Crystal Palace

We gaan snel verder want we willen op tijd terug zijn in het hotel. Frans heeft geregeld dat we één kamer wat langer mogen aanhouden, zodat we daar onze tassen kunnen laten staan en na binnenkomst nog even kunnen douchen.

Door het Beckenham Place Park, Cator Park en Alexandra Ground bereiken we de stations van Penge East en Penge West en wandelen dan het grote Crystal Palace Park in. We lopen langs de sculpturen van dinosaurussen, gigantische houten edelherten en nog meer prehistorische dieren. In de verte zien we de grote zendmast die voor al het radioverkeer zorgt. Vlakbij die mast is een camping en de gigantische

straling heeft de elektronica van sommige campers zodanig ontregeld dat ze niet meer weg konden. In dit park staat ook het grootste atletiekstadion van Engeland.

Wij komen aan de andere kant van het park uit, bij het station. Dan het bekende stukje terug naar het hotel waar we om 12:45 uur aankomen.

Grote stad lijkt ver weg

We hebben nu de Capital Ring helemaal rondgewandeld – een schitterende tocht om Londen heen, zonder te merken dat je in een grote stad bent. We hebben 58 grote parken geteld die hier met naam genoemd zijn. Verder waren er nog vele kleine stukjes park en groenstroken. De markeringen zijn meer dan uitstekend. Eigenlijk heb je helemaal geen beschrijving nodig, maar de 'Recreational Path Guide' is een prachtig naslagwerk vol informatie over wat je onderweg allemaal ziet.

Voor de terugreis snel douchen en omkleden, dan met de auto naar Dover waar we om 16.00 uur de veerboot van Norfolk Line hebben. Het is twee uur varen naar Duinkerken en we hebben dus alle tijd om lekker te eten op de boot. Nog een lange ruk door België en dan is het al weer laat in de avond als Wim en Piet in Soest worden afgezet. Co wordt in Woerden thuisgebracht en dan is het voor Frans nog maar een klein stukje naar Dordrecht.

Het was een prachtige week met twee heel mooie wandelingen waar we met plezier op terug kunnen kijken.

-Piet Jansens-

**De kopijstop voor
het volgende nummer:
zondagavond
21 februari**

olatnieuws@onsneteindhoven.nl

Café-Restaurant 't Leeuwke

Sonseweg 3 5492 HK NIJNSEL

Tel. 0413 479680

Fax 0413 478704

Ardennen Wandelweek

16 t/m 23 april 2010

Ruim 25 jaar was de Ardennen Wandelweek een begrip; vele OLAT-leden zullen er met plezier aan terugdenken. Ook in 2010 kan men weer deelnemen aan zo'n wandelweek. Een groot en van alle gemakken voorzien huis met 2-pers. kamers in La Roche zal de basis zijn voor onze wandelingen over de GR-57 / GRAE en in Luxemburg. Maximaal 16 deelnemers kunnen mee met deze reis, die met personenbusjes wordt uitgevoerd. Al het vervoer vanaf Weert; verblijf, maaltijden, koffie en thee inclusief. Prijs € 525,-

6^e Julianatocht en de Saksische Schweiz

24 april t/m 2 mei 2010

Een erg gezellig en goed verzorgd evenement, dat gehouden wordt in Tsjechië aan de grens met Polen. Tijdens de wandelingen kunt u genieten van de schitterende natuur en vele vergezichten. Ook hier hebben we een groot huis gehuurd waar we zullen overnachten en eten. We wandelen op de heenweg ook door de Saksische Schweiz en maken een excursie naar de Sneeuwkop.

Hadrian's Wall Way – West Highland Way – Great Glen Way Santiago de Compostella – Sussex-Kent – Nieuw-Zeeland – Thailand

Wandelen met kleine groepen, van Ardennen tot Australië

Zie het wandelreizen-programma 2010 van Theo Tromp
WWW.TT-WANDELREIZEN.NL of tel. 0495-450325